

**Sevrci Soyтары Sahte Sol'un
HKP'ye yönelik
fiili saldırıları üzerine**

DERLENİŞ

YAYINLARI

**Sevrci Soyтары Sahte Sol'un
HKP'ye yönelik
fili saldırıları üzerine**

Birinci Baskı
Kasım 2012

DERLENİŞ YAYINLARI: 57

DERLENİŞ YAYINLARI:

İnebey Mah. İnkılâp Cad. Oto Han No: 55/129
Aksaray, Fatih/İSTANBUL

İnternet adresi : www.derlenisyayinlari.org
e-posta : derlenisyayinlari@derlenisyayinlari.org

ISBN: 978-975-7346-54-8
Sertifika No: 14005

Baskı: HERMES OFSET
www.hermesofset.com.tr
Kazım Karabekir Cad. 39/16
0.312 384 34 32 Ankara
Sertifika No: 14847

**Sevrci Soyтары Sahte Sol'un
HKP'ye yönelik
fili saldırıları üzerine**

Birinci Baskı
Kasım 2012

İÇİNDEKİLER

Önsöz.....	9
Atılım (ESP), yaptığı provokasyonların yanına kâr kalmayacağını göremiyor mu?.....	19
Atılım (ESP) ne yapmak istiyor?.....	20
Dosta da düşmana da duyururuz.....	27
ESP-ATILIM’ın Sancaktepe’de Partimize yönelik son saldırısı üzerine.....	29
ESP, Goebbels’in Nazi Propaganda yöntemiyle bize saldırmaktadır.....	35
ESP’nin Partimize düşmanlığı nereden gelmektedir?.....	37
Sevrci Sahte Solcular bilerek ya da bilmeyerek AB-D’nin “Project Democracy”sinin savunucusudurlar.....	41
Kurtuluş Partisi, halkların kardeşliğinin en taviz vermez savucusudur; bunu kendi bünyesinde gerçekleştirmiştir.....	47

Sevrci Sahte Solcular, Denizler'in Mahirler'in kahramanlıklarını utanmazca sömürür.....	51
Doğu Perinçek, devrimcilere, sosyalist harekete ihanet etmiştir.....	58
D. Perinçek ve PDA Tayfasının tüm tezleri bugün Sevrci Sahte Solcular tarafından savunulmaktadır.....	60
Devrimci bir hat için uyarı ve eleştiri, kaçınamayacağımız devrimci görevlerimizdendir.....	68
Partimize kalleşçe yeni bir saldırı düzenleyen bütünüyle CIA Sosyalizmine kaymış ESP Kurtuluş Partililerden bir kez daha hak ettiği dersi aldı.....	71
Puştuğu, kahpeliği en geçerli siyasi ahlâk sayan ESP (Atılım), Partimizin üyesi iki İşçi Yoldaşımıza Sancaktepe'de yine saldırdı.....	77
CIA oyuncağı, CIA Sosyalisti ESP Cebeci'de hak ettiği cevabı bir kez daha aldı.....	83
CIA devşirmeleri itçil saldırılarına bir yenisini daha ekledi.....	91
“Partizan-İşçi Köylü-Özgür Gelecek” ile Kartal'da aramızda yaşanan olay üzerine.....	95

ÖNSÖZ

08 Şubat 2007 tarihli Kurtuluş Yolu Gazetesi'nin 24'üncü sayısında yayımlanan; **“Bu cinayetlerin sebebini yaratan ABD ve AB Emperyalistleridir!”** başlıklı Başyazı'da; **“AB-D Emperyalistlerinin ABD'nin umudu bunlar”** alt başlığında şunlar dile getirilmişti:

“25 Ocak tarihli Milliyet'te, Amerika'nın sesi Yasemin Çongar'ın Washington'dan gönderdiği şu haber yer alıyordu:

“ABD'li bakandan umuda vurgu

“ABD yönetimi, öldürülen gazeteci yazar Hrant Dink'i övgüyle anarken, cenazesine katılan on binlerce kişiyi de “umut kaynağı” ilan etti.

“Dink'in İstanbul'da toprağa verilmesinden birkaç saat sonra, Washington'daki Meryem Ana Er-

meni Kilisesi'nde, Amerika Ermeni Asamblesi'nin öncülüğünde bir anma töreni düzenlendi. Törene katılan ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Daniel Fried, "Ermeni halkının gururlu bir oğlu ve Türk vatan-daşıydı" diye söz ettiği Dink'in hayatına, çabasına, cesaretine ve onuruna hayranlık duyduğunu belirtti.

"Dink'in, "uzlaşma ve diyalogdan yana, korku, baskı ve cehalete karşı" çabasını öven Fried, "Dink'in vizyonu onurlu bir vizyondur. Onun vizyonunu kendi vizyonumuz yapmalıyız" dedi.

"40 günlük yas

"Fried, İstanbul'daki cenaze törenini, "Dünyadaki kötülüğünün ölçüsü Dink'i öldüren cahil, nefret dolu milliyetçi ise, dünyanın umudunun ölçüsü de Dink'in ardından Ermenisiyle, Türkiyle, Rumuyla İstanbul'da sokağa dökülen on binlerdir" sözleriyle değerlendirdi.

"40 gün sürecek yas boyunca bağış yapılabilecek bir "Hrant Dink Anma Fonu" kurulduğu belirtildi." (agy)

"Çok açık biçimde görüldüğü gibi "bu cenaze törenine katılan on binlerce kişi", "ABD yönetimi" için "umut kaynağı"dır. Böyle "ilan" ediyor ABD, bu törenin katılımcılarını..."

“Gördünüz mü bizim haklılığımızı? ABD’nin “umut kaynağı ilan etti”ği insanlar hiç sol ya da devrimci olabilirler mi? Olabilir diyen var mıdır?

“Hep söylediğimiz gerçek, tekrar tekrar pratikte kendini gösteriyor. Hayatın pratiği tarafından doğrulanıyor. H. Dink, AB-D’ciydi. Bu adı sol gruplar da, sol değildir. Sahtedir.

“ABD’nin bu açıklamasından sonra olsun, bu adı sol gruplar uyandılar mı?

“Ne gezer?.. Yukarıda da söylediğimiz gibi, bunlar kavrayış-anlayış yönünden öylesine geridirler ve zavallıdırlar ki...”

Yürüdükleri bu yolla AB-D’nin “umut kaynağı” olan bu sözde sol grupları, bu tespitler doğrultusunda, **Soytarı Sahte Sol** olarak isimlendirmiştik.

Bizim bu teorik belirlememize, adı sol olan grupların teorik olarak cevap vermeleri gerekirdi ya da beklenirdi doğal olarak. Doğru devrimci davranış buydu. Bunun yerine Ankara’da Cebeci Kampusunda yoldaşlarımıza ESP’nin başını çektiği bir saldırıda bulunuldu. Bir yoldaşımızın kafası, demir sandalye darbesiyle, tüm alın bölgesini kaplayacak biçimde yarıldı. Onlarca dikiş atıldı. Adı Sol olan gruplar tarafından bu

saldırıdan dolayı ESP kınanacağına, nefis savunması yapan yoldaşlarımız suçlanmaya çalışıldı.

Teorik tespitimizin gücü altında ezilen bu gruplar bu olay üzerine heyheylendiler. Ve bize karşı **“Askıcılar”** adını taktığımız bir cephe oluşturdular. Şöyle dediler:

“Halklarımıza!

“Biz devrimci, demokrat ve yurtsever kurumlar birbirimize dönük eleştirilerde yapıcı, değişirici ve dönüştürücü bir üslup ve tarz kullanmak zorundayız. Eleştiri adı altında politik olmayan hatta küfür ve hakarete varan ifadelerin kullanılması kesinlikle kabul edilebilir bir tarz değildir. Böyle bir yaklaşım doğru olmadığı gibi, ilerici kurumların varlık gerekçesine de aykırı düşmektedir.

“Sınıf mücadelesinde, dost güçlerle düşmanı bir tutarak, dost kurumları düşmanmış gibi itham etmek, devrimcilerin beslendiği değerlerle bağdaşmamaktadır. Ayrıca böyle bir yaklaşımın düşmana hizmet ettiği de çok açıktır.

“Halkın Kurtuluş Partisi’nin yayın organı olan “Kurtuluş Yolu” gazetesinin 24. sayısında yer alan, “Bu cinayetlerin sebebini yaratan ABD

ve AB emperyalistleridir” başlıklı başyazıda kullanılan dil ve üslup yukarıda bahsettiğimiz yaklaşıma denk düşmemektedir. Bu yazıda, Hrant Dink’in cenazesine katılan halkımız ve devrimci, demokrat ve yurtsever örgütlenmelere yönelik küfür ve hakaret dolu 32 sayfalık yazı kaleme alınmıştır. Bu yazının ardından Ankara’da yaşanan gerginlikten sonra HKP üyelerinin organize bir şekilde devrimcilere yönelik bıçaklı saldırısı sonrası iki devrimci bıçaklanmıştır. Bu saldırı HKP tarafından saldırının meşru olduğu şeklinde savunulmuştur.

“Tüm bu nedenlerden dolayı, biz aşağıda imzası bulunan kurumlar, Halkın Kurtuluş Partisi ile olan ilişkilerimizi askıya alıyoruz.

“2 Mart 2007

“Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Demokratik Haklar Platformu, Devrimci Hareket, Emekçi Hareket Partisi, Ezilenlerin Sosyalist Platformu, HALKEVLERİ, Haklar ve Özgürlükler Cephesi, KALDIRAÇ, KÖZ, ODAK, Özgürlükler İçin Mücadele Platformu, PARTİZAN, Proleter Devrimci Duruş, Sosyalist Barikat, Sosyalist Dayanışma Platformu, Yeni Dünya İçin Çağrı”

Kendilerinin de belirttiği gibi 32 sayfalık bir eleştiri yapılmıştı kendilerine. Hiç değilse bu gruplardan bir tanesi 32 satırcık bir teorik cevap verseydi. Veremediler. Veremezlerdi...

Onun yerine kolay yolu seştiler: Bizi suçlamakla, ilişkileri “askıya” almakla durumu kurtarmak istediler.

Birçoğu ESP’nin daha sonra da devam edecek olan ve provokasyondan başka hiçbir adla adlandırılmayacak saldırılarında figüranlık yapmayı tercih ettiler. Bu saldırıların hepsi hak ettikleri tarzda karşılanmıştır. Özellikle ESP, bu saldırılarda uğradığı hezimetini kapatmak için demagojiye başvurmuş; her seferinde saldıran kendileri olduğu halde, kendilerine saldırlmış gibi yalanlar uydurmuştur. İşin tuhafı, bu olayların içyüzünü bilmelerine rağmen, diğer gruplar da ESP’nin ağzıyla konuşmuş; ESP’yi bu provokasyonlarından dolayı kınayacaklarına bizi suçlamak yoluna sapsmışlardır.

Dediğimiz gibi, bu saldırılarda ESP başı çekmiş olsa da birçok grup da ona destek vermiştir; hem fiili saldırıda hem de saldırı sonrası ürettikleri demagojilerde.

Yaşanan son saldırıda ise Partizan başrole çıkmıştır. Yani figüranlıktan başrole terfi etmiştir. Başroldeki

aktör değişmiş fakat yöntem değişmemiştir. Yine yalanlar... Yine demagojiler...

Bu kitapta derlenmiş olan metinler, Halkın Kurtuluş Partisi'nin bu saldırıları ve saldırı sonrasında üretilen yalanları, halklarımızın gözü önüne bütün çıplaklığıyla seren açıklamalarıdır.

Bu yaşananları bütün boyutlarıyla bilmek halklarımızın hakkıdır. Biz de Derleniş Yayınları olarak bu metinleri yayımlamayayı, halklarımıza karşı yerine getirilmesi gereken bir görev olarak kabul ettik.

Bu konuda daha çok söz söylenebilir. Fakat bu sözü uzatmak olur. Çünkü derlenen yazılar, çok daha net biçimde, olayları bütün çıplaklığıyla halklarımızın gözü önüne serecektir.

Son bir söz olarak: Şu iyi bilinmelidir ki halka yalan söyleyenler eninde sonunda kaybetmeye mahkûmdurlar.

Derleniş Yayınları

Sevrci Soyтары Sahte Sol'un
HKP'ye yönelik
fili saldırıları üzerine

Atılım (ESP), yaptığı provokasyonların yanına kâr kalmayacağını göremiyor mu?

21 Nisan 2007 günü Gazi Mahallesi'nde 1 Mayıs afişlemesi yapan biri kadın 5 arkadaşımız, 25-30 kişilik ESP'li gurubun saldırısına uğramıştır. Arkadaşlarımız saldırıya anında sert bir karşılık vererek, sayılarının azlığına, ESP'lilerin çokluğuna rağmen saldırıyı püskürtmüşlerdir. Saldırı nedeniyle arkadaşlarımız ufak-tefek yara bere alırken (bayan arkadaşımız dâhil), saldırganlara birkaç misliyle hasar verdimişlerdir. Mahalle halkı araya girerek tarafları ayırmıştır.

Saldırıya uğrayan arkadaşlarımızın biri, 500 gün süren **Şanlı Aras Kargo Grev ve Direnişi**'inde devrimcileşerek saflarımıza katılan, en son anına kadar grev yerini bir an olsun terk etmemiş, Nakliyat-İş Sendikası'nda Genel Sekreterlik yapmış 63 yaşında bir devrimci işçi. Bir diğer arkadaşımız, yıllarını

devrimci kavgaya adanmış, 12 Eylül işkencecilerinin karşısında saygıyla eğilmek zorunda kaldığı, 12 Eylül askeri zindanlarının teslim alamadığı, geçimini işçilik yaparak sürdürmüş ve şu an işçi emeklisi olan bir devrimci. Üçüncü arkadaşımız da, işçilik yaparak geçimini sağlayan, hayatını devrimci kavgaya adanmış, defalarca gözaltılar yaşamış, şu anda Belediye-İş'te işyeri temsilciliği yapan devrimci bir işçi. Dördüncü arkadaşımız, kendini devrimci davaya adanmış mühendis bir kadın. Beşinci arkadaşımız ise üniversite gençliği içinde ön safta dövüşen bir devrimci... Hepsi birbirinden değerli, hepsi can bedeli sınavlardan alınanın akıyla çıkmış yiğit, namuslu, fedakâr, deneyimli birer halk fedaisi, halk öncüsü.

Atılım (ESP) ne yapmak istiyor?

1995 yılında, Nakliyat-İş Sendikası'nın genel kurulunda, kesin olarak tek başımıza yönetimi alacak gücümüz olmasına rağmen, Derlenişçi çizgimiz gereği kendilerine ittifak çağrısı yapmıştık. Nakliyat-İş'in, 12 Eylül'de soluğu yurt dışında alan, 12 yıl sonra geri dönen sarı yöneticileriyle (onların güçlü olduğunu sanarak) ittifak yapmayı bize tercih etmişlerdi. Sarılarla birlikte, Genel Kuruldan ezici bir hezimete uğrayarak çıkmışlardı. Biz bu yanlışı nasıl yaptık diye ayıkacakları, bizden özür dileyebilecekleri yerde, bize düşmanlık

beslemeye başladılar. Bu düşmanlıklarını uzun yıllar gizlemeye çalışsalar bile zaman zaman açık verdikleri de oluyordu.

Atılım, İnsan Hakları Derneği (İHD)'nde, sınıflarüstü (yani burjuva) insan hakları anlayışına karşı verdiğimiz mücadelede de, yönetimde bir yer kaparmıyım hesabıyla hep karşımızda, derneğe hâkim olan sınıflarüstücüler safında yer almıştı. Bu nedenle, burjuva insan hakları anlayışına karşı sürdürdüğümüz devrimci mücadeleden, burjuva anlayışı teorik olarak kesin bir mahkûmiyete uğratmamızdan onlar da nasiplerine düşen payı almışlardı. Atılım'ın bize olan düşmanlığının artmasında, bu da önemli bir rol oynamıştı.

Teorik planda sürdürdüğümüz bu mücadeleye rağmen, pratikte bütün devrimci gruplar gibi Atılım'la da -her ne kadar zaman zaman onlardan kaynaklı ayrışmalar yaşasak da- Devrimci Kardeşlik bağlarımızı kuvvetlendirme çabamızı eksik etmedik. Kendileri de bilirler... Süleyman Yeter'in davasının en istikrarlı destekçisi hep Nakliyat-İş ve Devrimci Mücadele olmuştur. Süleyman Yeter'i anma eylemlerinde, bazen başkaları olsa da, her zaman gene Nakliyat-İş ve Devrimci Mücadele yanlarında olmuştur. Çoğu zaman da sadece biz olmuşuzdur. Limter-İş'in Direnişleriyle dayanışma bakımından da birinci sırayı aldığımızı inkâr edemezler sanırız. Bunlar ilk akla geliverenler. Bizden talep ettikleri dayanışmayı hiçbir zaman geri çevirme-

diğimiz gibi, bazen onların bir talebi olmadan bunu görev bilmiş ve gereğini yapmışızdır.

Çok kısaca özetlediğimiz bu ilişkilerimizde, teorik hattımızın doğruluğundan ve pratikte gösterdiğimiz Devrimci Kardeşliğimizden bazı Atılımcılar etkilenmişlerdir. En tanınan Atılımcılardan Limter-İş eski Başkanı ve Genel Sekreteri'ni örnek olarak gösterebiliriz. Genel Sekreter Arkadaş, Limter-İş'in bir direnişini ziyaretimiz sırasında, orada bulunan yoldaşlarının ve işçilerin huzurunda "siz bu işi iyi biliyorsunuz. Nakliyat-İş direniş süresince başımıza iki arkadaş verseye iyi olur" sözcükleriyle aleni bir şekilde bize olan saygı ve güvenini safça, dürüstçe ifade etmişti. İşte bu etkilenmeler de Atılım şeflerinin bizlere olan düşmanlıklarını bilemiş demek ki...

Gizli ve sinsi bir şekilde büyüyerek Atılım şeflerinin beyinlerini ve kalplerini iflah olmaz bir ur gibi kaplayan bu Devrimci Mücadele (Halkın Kurtuluş Partisi) düşmanlığı, Topkapı Ambarlarında üç Nakliyat-İş üyesinin alçakça ve kalleşçe katli olayı karşısında, işçi katili yandaşlığına dönüşerek artık gizlenemez bir şekilde kendini açık etmeye başladı. Olayların akışını netçe bildikleri halde -çünkü herkesten daha fazla bir ilgiyle izliyorlardı- tıpkı işçi katillerinin yayın organı Evrensel gibi, olayları tamamen tersyüz ederek, hatta yalan ve demagojide bazen Evrensel'i

bile “sol”layarak aktardılar olayları. Nakliyat-İş’e ve Devrimci Mücadele’ye çamur atmakta onlarla yarıştılar. Tek başlarına açık etmekten korktukları Devrimci Mücadele (Halkın Kurtuluş Partisi) düşmanlığını, şimdi artık EMEP’in arkasına gizlenerek de olsa kısmen belli etme cesareti gösterebiliyorlardı. Hatta bir keresinde, 19.10.2003 tarihinde İzmir’de Irak’a asker gönderilmesine ve Irak’ın işgaline karşı yapılan mitingde ve sonrası olaylarda, saldırıyı ilk başlatanın hep işçi katili TÜMTİS-EMEP-Evrensel olduğunu bile bile bizi saldırgan göstererek, provokatörlüklerini “Devrimci Mücadeleye karşı öfkemiz kabarıyor” türünden, EMEP adına efelenmeye kadar vardırımlardı.

Türkiye İşçi Sınıfı ve Devrimci Hareketinin tarihinde kara bir leke olarak yer alan üç yiğit Ambar İşçisinin kallesçe katli olayında ve sonrasında, Ambar İşçileri ve Hareketimize yönelik alçakça saldırılarda, Atılım, her zaman koyu bir işçi katili yandaşı olmuş ve sürekli olarak kışkırtıcılık yapmıştır.

Atılım’ın (ESP)’nin, Hareketimize ve dolayısıyla Türkiye Devrimci Hareketine yönelik provokatörlüğü, Hrant Dink’in cenazesi üzerine yaptığımız eleştiriden sonra metastaz yaparak dizginlenemez ve kaçınılamaz bir şekilde, ölümcül sonuna doğru hızla yol alma aşamasına sıçramıştır. Cenazeye katılan diğer sol grupların, eleştirimizin özüne hiç değinmeden üslubumuza

gösterdiği öfkeyi kendisine kalkan yapan Atılım (ESP), hemen öne atılarak yoldaşlarımıza kallesçe saldırılar yöneltmeye başladı. Geçmişte kendilerine yaptığımız çok daha ağır eleştiriler karşısında yutkunarak susmak zorunda kalırken, şimdi artık fiili saldırıda bulunacak “cesaret”i gösterebiliyor. Atılım, daha önce tek başına karşımıza çıkma cesareti gösteremezken, şimdi “nasıl olsa diğer gruplar yanımda yer alır” hesabıyla provokatörlük yapma cüreti gösterebiliyor. Ama gene bire bir eşit koşullarda değil: Bire iki, üç, hatta beş misli bir güçle, kallesçe.

Önce Ankara Hukuk Fakültesinde bir arkadaşımıza, tek başına kantindeki bir masada oturup çayını içerken, iki kişi gelip (tabii bunlar ESP’lidir): “Sen Kuruluş Partili misin?” diye soruyorlar. Aldıkları “Evet!” cevabı üzerine ceplerinden çıkardıkları, gazetemizin son birkaç sayısının bilgisayar çıkışını göstererek: “Burada yazılanları savunuyor musun, arkasında duruyor musun?” diyorlar. Arkadaşımızın “Elbette!” demesi üzerine, sözlü hakaretlerle birlikte, fiili saldırıya geçiyorlar. Arkadaşımızı yere düşürüyorlar. Yere düşükten sonra bile, birkaç darbe daha vurmaktan kendilerini alamıyorlar. Arkadaşımız telefonla yapılanları arkadaşlarımıza bildiriyor ve o bölgeye yakın yerlerde bulunan 3 Arkadaşımız, arkadaşımızın yanına geliyor. Bu şekilde 4 kişi olan arkadaşlarımıza 8 kişiyle saldırıyorlar. İki katı sayıya sahip olmalarına rağmen

yumrukla yapılan kavgada yenik durumda olduklarını görünce, bu sefer kantinin demir sandalyeleriyle arkadaşlarımıza saldırmaya başlıyorlar. Bir arkadaşımızın başına, arkadan, korkakça ve kallesçe demir sandalyeyle vuruyor, içlerinden biri. Sandalyenin ayaklarını bağlayan demir bağlantı, arkadaşımızın alnında 15 cm uzunluğunda bir yarık açıyor. (Arkadaşımızın alnına 34 dikiş atıldı.) Arkadaşımız ne olduğunu anlamak için elini alnına atınca, parmakları alnı derisi ile kafatası arasına giriyor. Bunun üzerine, ancak bu noktadan sonra, arkadaşlarımız, bunların anlayacağı dilden gereken cevabı veriyorlar. Bunun üzerine, iki misli sayıya sahip oldukları halde, yiğitçe kavga yapma yeteneğinden yoksun olan ve demir sandalyeler kullanan bu kabadayılar, topukları kışklarını döverek kaçmakta buluyorlar çareyi. Ondan sonra da Karagöz Oyunundaki çiftit gibi yaygarayı basıyorlar... Yok “Kurtuluş Partililer bize saldırdı”, yok şu, yok bu...

Olayın aynen bu şekilde olduğuna Cebeci Kampusu Devrimci Öğrenci Gençliği tanıktır. Hatta olayda yanlışlıkla yaralanan DGH’li genç bile tanıktır. Ona da sorulabilir. Bunu DGH’ye de olayın ertesi günü, aynen söyledik. İşin aslını öğrenmek isteyen herkes, bu gençlere sorabilir. Hatta ve hatta olayda taraf olan ESP’li gençlere bile sorulabilir. Biz, onların ESP şeffleri kadar yalancı, demagog ve düzenbaz olamayacakları kanısındayız. Çünkü gençtirler...

Olay üzerine hiçbir açıklama yapmadık. Bu tür olaylar, bizce, Sol Ortamda hiç olmaması gereken olaylardır. Üzüntü verici, sadece egemen sınıfların işine yarayan olaylardır. Halk çocuklarının birbiriyle kapıştırılması utanç verici bir şeydir. Bunları anlatmak, bunlarla övünmek ya da yerinmek devrimcilerin işi olmamalı. O bakımdan biz, bir açıklama yapmadık. Sol Ortamı, bu tatsız olayla meşgul etmek istemedik. Tabîî olayı da büyütmek istemedik aynı zamanda. Olayın münferit, mahalli bir olay olarak kalması ihtimaline bir şans tanıyalım, dedik. Fakat ne yazık ki provokatör, durucu değil... Provokatörlüğünü sürdürmek niyetinde. O sebepten işin bu aşamasında bunları yazmak, açıklamak durumunda kaldık.

Bizi düşman belleyenler hep böyle kalles mi çıkacak? Devrimciliğin de, insanlığın da birinci şartı mertlik, dürüstlük değil mi? Biz öyle gördük, öyle yaşadık, öyle öldük. Dostumuza da düşmanlarımıza da mertçe davrandık! Davranacağız da! Mayamız bu. Değişemeyiz.

Bu sefer de İstanbul Gazi Mahallesi'nde 5'e 25-30 olarak saldırdılar yoldaşlarımıza. Hem de 1 Mayıs arifesinde. Hem de yıllardan sonra ilk defa bu kadar büyük bir güçle Taksim'i yeniden fethetmeye hazırlanırken. Kallesçe iz sürerek... Çevreden insanlara afişlemeyi yapanların kaç kişi olduğunu, yaşlı mı genç mi oldu-

ğunu sorarak... 5'e karşı 25-30 kişilik bir güç toplayarak... Planlı bir şekilde hazırlamışlardır saldırılarını. Bütün kalleşçe planlarına, kadın erkek ayırmadan saldırmalarına rağmen, hiç beklemedikleri sertlikle karşılaşmış, gereken cevabı almışlardır.

Anlaşılan, Atılım, hazır bazı gruplar bizimle ilişkisini askıya almışken saldırılarına onların da destek olacağını düşünerek ve bu düşüncesinden cesaret alarak bize karşı beslediği düşmanlığını gösterme günlerinin geldiğine inanıyor. Bu nedenle sayıca fazla olduğu yer ve zamanda yapacağı provokasyonun yanına kâr kalacağını sanıyor. Çünkü onlar, burjuva siyasiler gibi, ar değil kâr dünyasında yaşıyor. Fena halde yanırlıyorlar...

Dosta da düşmana da duyururuz:

Sol güçler arasında ilk saldıran hiçbir zaman biz olmadık. Hele miting alanlarını hiçbir zaman kirletmedik. Üç Ambar İşçisinin katledildiği günlerde, işçi katillerinden 40 kişilik TÜMTİS'li grubun, 800 kişilik Nakliyat-İş'li kitemizin yanına düştüğü 2003 yılının İstanbul/Çağlayan'daki savaş karşıtı mitingde bile, acımızın tazeliğine, öfkemizin azgınlığına rağmen kendimizi frenlemesini bildik. Çünkü onun kulvarı ayrı, o gün bulunduğumuz kulvar ayrıydı. Biz her mücadeleyi kendi kulvarında veririz. Bu tip hesaplarımızı

da kendi kulvarında çözeriz. Kulvarları karıştırmayız. Ama karıştıran olursa da elimiz armut toplamaz. Nefis müdafaası hakkımızı kullanırız en sert biçimde... Şimdiye kadar olduğu gibi... Nefis müdafaası yapıyoruz diye de kimse bizi suçlamasın. **23.04.2007**

**Halkın Kurtuluş Partisi
Genel Merkezi**

ESP-ATILIM'ın Sancaktepe'de Partimize yönelik son saldırısı üzerine

Onun bu saldırısı ilk değil, dördüncüdür. İlkin Ankara Cebeci Kampusunda, kantinde bir masa başında oturan, çay içip sohbet eden arkadaşlarımıza saldırmışlardır. Demir iskeletli sandalyelerle... Bir arkadaşımızın başı, sandalyenin demir bağlantısının darbesi üzerine, alnından 13 cm eninde, yatay biçimde açılmıştır. Arkadaşımız yüzünün anında kana bulanması üzerine alnını eliyle yokladığında, parmakları alın-kafa derisinin içine girmiştir. Ve arkadaşımızın başına o yarayı onarmak için tam 34 dikiş atılmıştır. Yara izi hâlâ belirgindir. Ve arkadaşımız, genelde o izin her yerde, herkesçe dikkat çekmemesi için şapkaıyla dolaşmaktadır. Tabii arkadaşlarımız da kendilerinin birkaç katı olan saldırganlara karşı nefis savunması yapmışlardır. Saldırganlardan da yaralanan olmuştur.

İkincisinde, Gazi Mahallesi'nde 1 Mayıs afişle-
mesi yapan 5 kişilik ekibimize 25-30 kişi arasında bir
kalabalıkla saldırmışlardır. Sopa darbesiyle bir kadın
arkadaşımızın kaşığı açılmış, tedavisi için hastanede
dikiş atılması gerekmiştir. Tabii burada da arkadaşla-
rımız kendilerini savunmuşlardır. Arkadaşlarımız dön-
dükten sonra da yapıştırılan afişlerimizi sökmüşlerdir.
Biz, İşçi Sınıfımızın Uluslararası Birlik-Mücadele ve
Bayramının kutlanmasına hazırlanır ve o kutsal günün
heyecanını yaşarken, bunlar içlerindeki kötülük to-
humlarının yarattığı İblisçe duygular, düşünceler için-
deydiler ve onların gereğini yapmaya çalışıyorlardı...

Üçüncü saldırılarını Ankara, Hacettepe-Beytepe
Kampusunda yaptılar. Beytepe'de öğrenci gençlik
içinde yaygınlaşmamız bunları deliye döndürdü. Önce
civardaki afişlerimizi sistemli biçimde yırtmaya, uğ-
raşarak sökmeye başladılar. Sonra da bize yönelik, al-
çakça yalanlar, iftiralar ve demagojiler içeren bir dövizi
fakülte camına yapıştırdılar. Arkadaşlarımızın doğal
olarak oluşan tepkisi karşısında, başka siyasetler araya
girerek, bu dövizin oradan anlaşma yoluyla indirilece-
ğine dair söz verdiler. Arkadaşlarımız ertesi gün oku-
la gittiklerinde, kendilerinin dört katından bile fazlası
olan bir saldırgan grubun taş, sopa ve demir çubuklarla
kendilerini beklediğini gördüler. Oysa Arkadaşlarımız,
bir gün önce verilen söz üzerine işin iyilikle halledile-
ceği beklentisi içinde okullarına gitmişlerdi. Daha kar-

şlaşma olur olmaz, saldırganlar önce taşlarla sonra da ellerindeki araçlarla saldırıya geçtiler. Bir Arkadaşımın kolu kırıldı sopa darbesiyle. Birkaç Arkadaşımın yine sopa ve demir çubuklarla başı yarıldı. ESP'liler bu kez bir hayli grubu kandırarak oyunlarına getirebilmişler ve alçaklıklarına alet edebilmişlerdi. HÖC, TKP-ML, MKP bu saldırıda yer almamıştır. Bunların dışındaki “Askıcılar”ın hemen tamamı bu rezil karşıdevrimci saldırıya katılmışlardır. Tabii arkadaşlarımız burada da nefis savunması yapmışlardır...

Bu saldırıların sonuncusu da bilindiği gibi 4 Ekim 2010 günü İstanbul Sancaktepe’de olmuştur.

Sancaktepe ve Kartal ilçe Örgütlerine mensup Arkadaşlarımız, Usta’mız Hikmet Kıvılcımlı’nın, bedence aramızdan ayrılışının 39’uncu yıldönümüne ilişkin **Anma** etkinliklerimizin bir parçası olarak, Sancaktepe Meydanı’nda stant açmışlardır. Usta’mızı tanıtan sözlü ve yazılı (bildiri dağıtımı, eserlerinin sergilenmesi ve görüntülü-sinevizyon gösterimi gibi) propaganda çalışması yapmaya başlamışlardır. Etkinliğimizin sonlarına doğru, yakınımızda toplanan 35 kişi kadar bir topluluk, Arkadaşlarımıza hasmane bakışlar atmaya başlamışlardır. Bir saat kadar sonra da bunlardan birkaçı gelerek, bizi; karşıdevrimci, faşist olarak gördüklerini, Sancaktepe’de istemediklerini, bu seferlik uyarmakla yetineceklerini fakat bir daha ben-

zer bir etkinlik yapmamız halinde müdahale edeceklerini, söylemişlerdir.

Arkadaşlarımız bu çakal işi, gerçek anlamda faşist işi anlayışın sergilenmesine, sözle gereken karşılığı verdikten sonra, “Bir dahaki seferi beklemeyin, hadi ne yapacaksınız yapın da görelim”, demişlerdir. Bu diyalog sonrasında kapışma-kavga başlamıştır. Bu sefer de ESP ve çevresindekilerin sayısı bizim üç katımız kadardır.

Kavga sonrasında ESP ve yandaşları kaçarak meydanı terk etmiştir. Etkinliğimizse aksaksız bir şekilde tamamlanmıştır. Yani etkinliğimiz programlandığı biçimde gerçekleştirilmiştir.

Kavga sonrasında, saldırıya uğrayan biz olmamıza rağmen, resmi ve sivil polisler gelerek bizden stant başından iki arkadaşı gözaltına almıştır. Daha fazla arkadaşımızı almak istemişler, Arkadaşlarımızın direnişi sayesinde bunu başaramamışlardır.

Şu gerçeğin altını çizelim ki: polis kavga sonrasında gelmiş olaya müdahale etmiştir.

Kavgada üç arkadaşımızın taş ve sopa darbeleriyle başı yarılmış, başlarına dikiş atılmıştır.

Arkadaşlarımız, devrimci tutum gereği kimseden şikâyetçi olmamıştır.

Karşı taraftan iki yaralı, Arkadaşlarımızdan şikâyetçi olmuştur...

Karşı tarafın yaptığı açıklamalardan onlardan da yaralılar olduğunu öğrendik. Kimi üç diyor, kimi beş-altı.

Bir yaralının 18 yaşından küçük olduğunu öğrendik, karşı taraftan.

Onlara da kendi Arkadaşlarımıza olduğu gibi üzül-dük. Onların da Ana Babalarının duyduğu acıları düşündük... Empati yaptık... Hepsi için acı duyduk...

Hepsi de Halkımızın çocukları bunların... Sonra, şu an karşı tarafta olan saf, bilinçsiz gençler de bizim potansiyel taraftarlarımızdır. Eğer devrimcilikte kararlı-kalıcı olurlarsa biz onları da kazanacağız ileride. Zaten şimdiden, EMEP'inden ESP'sine, İP'inden CHP'sine ve Yeni Sahte TKP'sine kadar pek çok gruptan insanlar, bizi tanıyarak, anlayarak oralardan kopmaya ve Partimize gelmeye başlamıştır... Bu süreç büyüyerek devam edecektir... Bundan eminiz... Tabii Tayyipgiller'den de ayrılıp bize gelen İşçi Yoldaşlarımız vardır.

Bu nedenle biz Parababaları partilerinin ve Sevrçi Sahte Sol partilerin, hareketlerin, tabanlarını düşman olarak, hasım olarak görmüyoruz. Bizi tanımadığı için, kör karanlıkta olan; saf, bilinçsiz insanlar olarak, bir anlamda aldatılmış-kandırılmış insanlar olarak gö-

rüyoruz. Ve onları kazanmamız gerekiyor diye düşün-
nüyoruz, davranıyoruz. Tutumumuz hep anlaşılmaya
ve iknaya yöneliktir. Çünkü biliyoruz adımız gibi:
Sömürücü, vurguncu, namussuz ve kariyerist olma-
yan her önyargısız, içtenlikli insan, bizim ideolojimizi
anlar. Doğruluğunu görür. Fedakâr ve cesursa bizden
olur, militan olur, değilse sempazitanımız olur... Her
ikisi de gereklidir, bir devrimci hareket için.

Sonra nihayet insandır karşımızdakiler de... İnsana
en azından sevmesek dahi saygı duymak gerekir. Ta-
biî aslolan insanları sevmektir. Hayvanları da, bitkileri
de, doğayı da... Devrimcilik bunu emreder... İnsan
sevgisinden kaynaklanmıyorsa devrimciliğimiz, orada
rahatsızlık var, sahtelik var demektir. Başka hesaplar
kitaplar var demektir.

Ayrıca, zulümle, zorbalıkla, vurup kırmakla, asmak
kesmekle kimseyi sonuna kadar sindiremeyiz. İkna
edemiyorsan, gönlüne giremiyorsan yenilgin kaçınıl-
mazdır. Zalimlikle, kaba güçle, insanlar hayvan duru-
muna sonuna kadar düşürülebilseydi, köleci düzenler,
feodal düzenler, faşist iktidarlar hep sürer giderdi.

Dayakla adam etme, hizaya getirme, sindirme
metodu faşizmin yöntemidir. Biz ki, 12 Eylül Faşist
Diktatörlüğünün işkencehanelerinden bile başımız dik
çıktık. Bu konuda, Mamak'ta da, Metris'te de, İzmir
ve Konya zindanlarında da nam saldık... O zamanın

devrimcileri bizi bilir. İşkenceciler, “**Kıvılcımlı, işkencede konuşulmaz, konuşan hain durumuna düşer, der. Bundan konuşmuyorsun, direniyorsun, değil mi?**” demiştir hep Arkadaşlarımıza.

Zalimlik, zorbalık, düşünce ve siyaset yasağcılığı bilindiği gibi Faşizmin temel özelliklerinden biridir.

Bu nedenle bize kaba güçle, zorbalıkla siyaset yasağcılığı dayatmaya kalkışanlar, aslında bırakalım devrimciliği, demokrat bile değildirler. Faşist bir ruh ve kafa yapısına sahiptirler. Aslında siyasi ya da devrimci kalitece acınacak haledirler... Sefalettirler...

ESP, Goebbels’in Nazi Propaganda yöntemiyle bize saldırmaktadır

İşin bir diğer ilginç yanı da, ESP ve kandırarak yanına çektiği ve İblisliğine alet ettiği kurbanlarının-yandaşlarının bu saldırılar sonrası yaptıkları açıklamalarda, bizi, yaşananın tam tersine, hep saldırgan taraf olarak ilan etmesidir. Düşünebiliyor musunuz, hem saldırıyor alçakça hem de her seferinde, “HKP saldırısı” diye yayın yapıyor. Tam da Goebbels’in önerdiği şekilde, yani NAZİ propaganda yöntemiyle... Ayıptır yahu!.. İnsanda namus, onur, dürüstlük, mertlik gibi değerler olmalı. İnsanı insan yapan da bunlar zaten... Bunlarda ne insancıl ahlâk var ne de Aydın namusu-Entellektüel NAMUS...

Biz diyoruz ki, bu tür saldırılar; alçaklıktır, faşistlik, şerefsizliktir, çakal işidir, özetçe **puşt işidir**. Bunları kim yaparsa yapsın puştur... Bunların, bırakalım devrimciliği, demokrattığı, insanlıkla da ilgisi yoktur.

Partimiz, bu işleri yapmayı bırakalım, düşünemez bile... Düşüncesi bile bize uymaz...

Biz devrimciyiz hem de gerçeği...

Biz insanın daniskasıyız...

Biz şövalyeyiz...

Biz sadece zalimlere karşı, Halklarımızı ezenlere, sömürenlere, soyanlara karşı devrimci zor-şiddet kullanırız. Sömürü düzenlerini yıkmak için, zulüm mekanizmalarını kırmak için... Geri dönüş umutlarını yıkmak yok etmek için...

Halklarımıza karşı yalnızca ikna yöntemini, gönlünü kazanma yöntemini kullanırız. Devrimcilik böyle emreder...

Kendini devrimci olarak tanımlayan-kimliklendiren herkese karşı da, o kimliğin içi ne kadar boş olursa olsun yine aynıyını yani ikna yöntemini kullanırız. Başka türlü devrimciliğe de uymaz, insanlığa da...

Bu son saldırının da, her zaman olduğu gibi, kışkırtıcısı, organizatörü, başprovokatörü ESP-ATILIM'dır.

Bu kez, yalnızca Partizan grubunu kandırabilmiş, yanına çekebilmiş; sefaletine yandaş-destekçi edebilmiştir. Sancaktepeli Arkadaşlarımızın verdiği bilgilere açıklamalarına göre saldırıda MKP de varmış. Fakat sonraki günlerde bize karşı yapılan ortak açıklamada MKP'nin adı bulunmamaktadır. Buradan anlaşıldığı kadarıyla, saldırıda bu grup yokmuş. Olsaydı herhalde açıklamada imzaları da olurdu. Dolayısıyla Arkadaşlarımızın ilk bilgileri bütünüyle doğru değilmiş. Bu durum iyidir. Bugüne kadar bu her iki grup da bize karşı ESP'nin kışkırtma ve oyunlarına gelmemişti. Sağduyulu davranmıştı. Bu kez nasıl oldu da ESP, Partizan'ı oyununa getirebildi, bilmiyoruz. Umarız tekrarlamaz. Çünkü bizimle özel bir hesapları yok bu grupların. Bu tür işlerin Paçavralara özgü işler olduğunu bilecek kaliteleri de var...

ESP'nin Partimize düşmanlığı nereden gelmektedir?

Şundan: Bunların şeflerinin ruhiyatları, şahsiyetleri bozuk. Bu şefler, sınıflı toplumun çamurlarına, pisliklerine bulanmışlar. Kişilikleri bozulmuş. İp kaçkını olmuşlar. O nedenle; dürüstlük, mertlik, devrimci namus, ahlâk gibi değerler hiçbir şey ifade etmez olmuş bunlara...

İşte bu sebepten bunlar bize, 1995'te ilk ihanetlerini ettiler. Tabii yalnız bize değil, devrimci anlayışa

da... Bunlarla ittifak halinde-dayanışarak, NAKLİYAT-İŞ'te sarılara karşı mücadele ediyorduk. O zaman sarıların yönetimindeydi NAKLİYAT-İŞ. Sonra bir baktık, genel kongreye birkaç ay kala bunlar aniden saf değiştirdi. Güçlü ve kongreyi alacak sandıkları sarılarla ittifaka girdiler. Bizi ve İşçi Sınıfını satıp geçtiler. Biz bunları geri döndüremedik... İşçi Sınıfımızın buradaki kolu-bölümü sarılardan çok çekmiş, bu nedenle onların içyüzünü görmüştü iyice... Biz bu bilinçli işçi kardeşlerimizle elele vererek bunları kongrede hiç beklemedikleri bir yenilgiye uğrattık. Tabii ondan sonra da bunlar sarılarla birlikte sendikadan defolup gittiler. Bize ve işçilere ettikleri ihanetin cezasını böylece çektiler...

Fakat bunlar yaptıkları ahlâksızlıktan ders çıkarıp namuslu olmaya çalışacakları yerde gittikçe şerefsizleştiler, ahlâksızlaştılar. Bize kin bağladılar...

2001'de, Topkapı Ambarları'nda, işçilerin özgür iradesini hiçe sayarak İşçileri zorbalıkla; hâkimiyetinde olan sarı TÜMTİS'te tutmaya çalışan ve bunu sağlamak için üç işçinin canına kıyan, İşçi Katili EMEP'in yanında yer aldılar. Bize karşı bu eli kanlı sarılarla birlik oldular. Yayın organlarında; aynen bugünlerde olduğu gibi, yalan, iftira ve demagojilerle saldırdılar bize. O günlerdeki yayınları bu şerefsizliklerinin birer belgesi olarak arşivlerde durmaktadır. ESP-ATILIM'ın bize karşı düşmanlığının kökeni, nedeni budur. O, işte

bu sebepten, diğer sol grupları da zaman zaman yanına çekerek bize karşı saldırılar düzenlemekte, bize Pol Pot karikatürü kafasının ürünü olan siyaset yasakları koymaya çabalamaktadır. Akli sıra bizden böylece intikam alacak. Pis-iğrenç, mide bulandırıcı hesaplar...

Bunlar düzelmez, alçaklık, rezillik, düzenbazlık, yalan dümen bunların doğaları olmuş artık... Acınacak durumdaki, insanlıktan çıkmış, insan sefaletleri bunlar. O yüzden biz, bu ESP şeflerine bir şey demiyoruz... Çünkü söylenecek her söz boş onlar için... Gereksiz çaba olur...

Yalnız, bunların kandırıp oyunlarına getirdikleri saf gençlere ve diğer siyasetlere, bunları tanıyın, bunların İblisliklerine kanmayın diyoruz... Tuzaklarına düşmeyin diyoruz...

Olaydan iki gün sonra ESP yine birkaç grubu kandırıp peşine takarak, Sancaktepe'de bizim varlığımızı protesto eden bir yürüyüş ve açıklama yaptı. Elli kişi kadar bir kalabalıkla... Açıklamalarını yayımladılar internet ortamında ya da sitelerinde diyelim... Orada da, hep yaptıkları gibi, yine gerçeği tersyüz ediyorlar... En adisinden yalanlar ve düzenbazlıklar üzerine bir söylem metni inşa ediyorlar. Öyle bir söylem ki imlâya gelir bir tek cümlesi yok.

Önce sloganlarını görelim:

“HKP çetesi Sarıgazi’den defol”, “Çeteler halka hesap verecek”, “Yaşasın devrimci dayanışma”, “Sarıgazi bizimdir, bizimle özgürleşecek” sloganlarını attı.” (atilimhaber.org ve diğer Sevrci Sol siteleri)

Açıklamayı yapan grupları da şöyle sıralıyorlar:

“AKADER, BDP, ESP, Halk Cephesi, Partizan ve SDP”.

Bunların tamamı var mıydı bilmiyoruz. Yazı en adısından yalanlardan ibaret olunca insan imzalardan da kuşku duyuyor. Her neyse...

Bunlar kendilerini devrimci, biziye “çete” ilan ediyorlar ve “Sarıgazi’den defol” diyorlar bize.

Daha devrimciliğin de, çeteciliğin de abc’sinden bihaber olan bu zavallılar güruhu hakkımızda böyle bir hüküm oluşturuyor. Kendi kafalarından... Ve bizi Sarıgazi’den, dolayısıyla da Türkiye’den defediyorlar. Burada çağrışım oldu:

Birileri de yıllardır “Ya sev ya terk et” diye meydanlarda bağıyor, duvarlara, kâğıtlara yazılar yazıyor değil mi? Orada kastedilen yani hedef gösterilen Kürt Halkı, buradaysa biz.

Bağırarlarsa CIA yönetimindeki Kontrgerilla'nın özel faşist örgütü MHP ve bizim "Sevrci Soyтары Sahte Sol" diye tanımladığımız küçükburjuva grupçuklar. Dikkat edersek mantıkları-düşünce yapıları aynı. Çünkü ruhiyatları aynı. Biz hep diyoruz ya bunlar Pol Pot karikatürleri diye. Bunların eline fırsat geçse, güçleri yetse Pol Pot'un yaptığı'nın aynısını yapmaya kalkarlar Türkiye'de. Tabii asla öyle bir fırsata sahip olamayacaklar. Çünkü bunların ideoloji kayıkçıkları, yaşamın ve biz Gerçek Devrimcilerin Marksist-Leninist ideoloji kayalıklarına çarptı. Paramparça oldu. Böylece de bunların pratikte var olma hakkı otomatikman ortadan kalktı. Bunlar birer canlı cenaze, birer hortlak, Holivut diliyle söylersek birer Zombi...

**Sevrci Sahte Solcular
bilerek ya da bilmeyerek
AB-D'nin "Project Democracy"sinin savunucusudurlar**

Birgün Gazetesi yazarı **Melih Pekdemir**'in, gazetenin geçen 5 Ekim tarihli sayısında "**Solcu Zombiler**" başlıklı güzel bir yazısı var. Gerçi o, Taner Akçam, Hasan Cemal, Cengiz Çandar, Hadi Uluengin gibileri işaret ediyor ama bizim Sevrci Soyтарыların da eğer akıllarını başlarına devşirip adam olmazlarsa ya-kında varacakları yer onların yanibaşdır. Zaten, biraz

ileride konu edeceğimiz gibi, Hrant Dink'in cenaze töreninde Turhallı Birhallı oldular. ABD'nin Türkiye Büyükelçisi Ross Wilson'un ev sahipliğinde düzenlenen merasimde aynı safta buluştular.

Sonra bizim Sevrçiler'in, Ermeni Meselesi, Azınlıklar Meselesi, "Ergenekon Davası" Meselesi, Osmanlı'ya, Çanakkale Savaşı'na, Birinci Kuvayimilliyeye'ye, Mustafa Kemal'e, Laikliğe bakış gibi konularda savunduğu tezler, Taner Akçamlar'la birebir örtüşmektedir. Daha da özeti, bunların "solculuk, devrimcilik" gibi sadece içi boş kavramlardan ibaret olan söylemlerini bir tarafa koyarsak, savundukları tezlerin hemen hepsi Taner Akçamlar'inkiyle aynıdır. İşin daha da acı olan yönü, Taner Akçamlar ideolog, bizim Soytarılar taklitçidir, tekrarlayıcıdır. Tabii Parababalarının kucağındaki Taner Akçamlar'ın, Bilderbergci Hasan Cemaller'in, Cengiz Çandarlar'ın da arkasında olan AB-D Emperyalistleridir, onların casus örgütleridir.

AB-D ve CIA, bunların emrindeki "Düşünce Kuruluşları" Project Democracy'yi icat eder, üretir. Taner Akçamlar ve bizim Sevrçiler savunur. Tayyip, Yeni Sevr'i de kapsayan BOP'un Eşbaşkanı'dır. Bizim Sevrçiler de BOP'un ideolojik arka planı olan Project Democracy'nin gönüllü savunucularıdır. Yani Tayyipçiler'le bunlar aynı emperyalist projenin, ayrı yönlerinin de olsa, sonuçta savunucularıdır.

Bunlara, yapma Hacivat, etme Hacivat! Yolunuz yol değil, devrimcilik hiç değil deyince de biz, bize çok kızmakta, katır çifteleri atmaktadırlar. Ne yapalım, “Kader böyle imiş” deyip sineye çekeceğiz. İnşallah sonunda, yukarıdaki cümleyle başlayan, olağanüstü güzel, dokunaklı aşk şarkısında dendiği gibi; “Ne söylesem, ne söylesem boş!” demeyiz... Neyse geçelim!..

Bunların önderleri, Türkiye Solu’nun gerçek temsilcilerinin Kıvılcımlı’nın, Denizler’in, Mahir’lerin ortaklaşa savunduğu devrimci hattın ve devrimci değerlerden koştular. Terkettiler o hattı. Ve gele gele, bizim bugün “**Sevrci Soytarılık, Sahte Solculuk**” diye tanımladığımız bir yere geldiler... İşte bu sebepten AB-D Emperyalistleri bunlara alkış tutuyor. Bunları, “**Demokrasi güçleri**”, “**Umut kaynağı**” olarak ilan ediyor. Bunu, CIA’nın sesi, eşi de bir CIA şefi olan **Yasemin Çongar**, bildirdi Washington’dan. O zaman “**Milliyet**”te yazardı. AB-D Emperyalistleri boşuna mı yaptı bu tespiti, bu değerlendirmeyi? AB-D, CIA ahmak mı, uyurgezer mi sizler gibi... Asla. Siz tam da öylesiniz de ondan dedi. AB-D.

Dürüst, namuslu insan bir durup düşünür yahu! Bu emperyalist haydut devlet bizi niye böyle karakterize etti, diye. Ama sizde yine hep söylediğimiz gibi uzun kulaklı, masum kadersiz çilekeşler kadar olsun idrak-anlayış, kavrayış yok. O olağanüstü güzel, sürmeli

gözlü, masum bakışlı sevimli hayvancıklar bizim bu kıyaslamamızı duysalar, sitem ederler bize. Bizi niye onlarla kıyaslıyorsun, biz kimiz, onlar kim, diye!

İşte o yüzden Hz. Muhammed dâhice bir sezikle şöyle der Kur'an'ı Kerim'de:

“Hiç şüphe yok ki ayaklarıyla yürüyenlerin Allah indinde en kötüsü aklını kullanmayıp sağır ve dilsiz kalan iki ayaklı hayvanlardır.” (Enfal Sûresi, 22. Ayet)

Biz eğer, Ermeni Meselesi'ni, Kürt Meselesi'ni, Ordu Meselesi'ni-Ergenekon saldırısını, Çanakkale Savaşı'nı, Antiemperyalist Birinci Kurtuluş Savaşı'nı-Birinci Kuvayimilliyeyi, İstanbul'un Fethi'ni, Laikliği, Ortaçağcı İrticayı ve Mustafa Kemal'i gerçek devrimci açıdan nasıl değerlendirmemiz gerektiğini, bir eşeğe anlatsaydık çoktan anlardı. Her biri hakkında neredeyse yüzlerce sayfa yazı yazdık, konferanslar verdik, kitaplar yayımladık. Ve de bizim bu değerlendirmelerimizin Marks-Engels'le, Lenin'le, Stalin'le, Mustafa Suphi ve Onbeşler'le, Hikmet Kıvılcımlı'yla, Denizler ve Mahirler'le birebir uyumlu olduğunu matematiksel bir kesinlikte kanıtladık, gösterdik. Ama yine Lenin Usta'nın çok sevdiği bir atasözünde de belirtildiği gibi, “Hiç kimse görmek istemeyen bir göz kadar kör olamaz”mış.

Sizin önderleriniz göremediği gibi, görmek de istemiyor. Yani onlar hem akılsız hem namus yoksunu...

Sevrcilerin ortak açıklamasında deniyor ki;

“Halkın Kurtuluş Partisi’nin daha önce de defalarca devrimcilere saldırdığını söyleyen Ateşçi, şöyle devam etti:” (agy)

Sevilay Ateşçi’nin nasıl devam ettiğine geçmeden önce bu cümledeki yalanına işaret edelim: Biz daha önce de defalarca bunlara saldırmışız. Oysa en azından bu kadarını artık herkes biliyor ki, her seferinde saldıran kendileri, nefis müdafaası yaparsa biziz. Bu işler puşt işidir, yapmayın, yakışmıyor, aklınızı başınıza alın diyen biziz. Oradaki insanlar da bunu biliyor. Ama yine de söylemekten geri durmuyorlar. Dedik ya Goebbels-Nazi taktiğidir, yöntemidir kullandıkları diye. Ne diyordu Goebbels (Hitler’in Propaganda Bakanı): **“Yöntem iyi uygulandığı sürece, kitleler her zaman beş yaşındadır.”**

Yöntemin özünü de şu oluşturur:

“Çok büyük yalan söyleyeceksin, o kadar büyük olacak ki, kitleler artık bu kadarı yalan olamaz diyecek. Sonra o yalanı sürekli tekrarlayacaksın. Böylece kitleler şartlanacak. Artık onun gerçek olduğunu sanacak. Gerçeği unutacak, söylenene inanacak.”

İşte bizim Sevrci Soytarılar da aynen bunu uyguluyor. Dedik ya bunların ruhiyatları faşist diye. İşte yöntemleri de faşist.

Bizi burada en çok üzen de bu pis yalanların bu kez bir kadının ağzından dökülüyor olması...

Çocukluğumuzdan bu yana çevremizde gördüğümüz kadınlardan, siyasi mücadelemizde birlikte savaştığımız kadın yoldaşlarımızdan ve devrimler tarihinden (Paris Komünü'nden, Büyük Ekim Devrimi'nden vb.) edindiğimiz bilgilerden, derslerden dolayı bizde şu kanaat oluştu ki; kadınlar erkeklerden daha dürüsttür, daha namusludur, daha merttir, daha yiğittir, daha delikanlıdır.

Sevilay Hanım'ın (yoldaş veya arkadaş diyemediğimiz için böyle diyoruz) tutumu bizi, bir de bu açıdan üzdü, yaraladı. Yakışmıyor, diyelim... Ayıp oluyor, diyelim... Başka ne diyelim?..

Oysa üç gün önceki açıklamalarında, bunun tersini söylüyorlardı. En azından saldırıyı, standımıza gelerek kendilerinin başlattığını, dolaylı bir anlatımla da olsa itiraf ediyorlardı.

Biz o ilk açıklamayı okuyunca, dedik ki, “Bunlar olayın şokundalar. Daha kendilerine gelememişler. O nedenle, olayın en azından bir yönünü olsun ilk kez doğru söylemişler. Aslında bunların meşrebi bu değil.

Onlara yakışan, her zamanki gibi, “HKP saldırısı” ya da “HKP devrimcilere saldırdı olmalıydı.”

Nitekim o açıklamanın başlığı, “**Sarıgazi’de HKP Gerginliği**” şeklindeydi.

İşte nitekim kendilerine gelince, yine eski yöntemlerine yani Nazi yöntemine dönmüş oluyorlar.

**Kurtuluş Partisi, halkların kardeşliğinin
en taviz vermez savucusudur;
bunu kendi bünyesinde gerçekleştirmiştir**

Şimdi gelelim Sevilay Hanım’ın açıklamasının sonraki bölümünde, hakkımızda neler dediğine:

**“Kürtleri, Ermenileri ve diğer halkları yok sa-
yan, Hrant Dink’in cenazesine katılanları vatan
haini ilan edecek kadar faşist, Ergenekoncu çiz-
gisiyle İşçi Partisi’ni aratmayan, tam da devletin
yaratmaya çalıştığı, besleyip büyüttüğü, sonra da
devrimcilerin üzerine saldırdığı ırkçı, gerici solcu ti-
pidir.”**

Biraz duralım. Bir tek cümleye bu kadar büyük ve çok sayıda yalan sıkıştırabildiği için Sevilay Hanım, bizim ilkin aklımıza “sıkıştırılmış CD”leri getirdi. Tabii sonra da yine Goebbels’i...

Goebbels, kısa bir konuşmaya o kadar çok yalan sığdırıyormuş ki, bu efendisi olan A. Hitler’in bile,

hoşuna gitmekle birlikte komiğine de gidiyormuş. Bir keresinde A. Hitler, hem de bir toplantıda (Tabî Goebbels'in de olduğu); şöyle deyivermiş:

“Elektrikteki Volt gibi bir de Goebbels Birimi var. Volt elektromotor gücün veya gerilimin birimiyse, Goebbels Birimi de bir konuşmada geçen yalanların birimidir.”

Sevilay Hanım'ın Goebbels birimi yukarıda görüldüğü gibi oldukça yüksek. Eğer o metni kendisi hazırladıysa, bağlı olduğu grupçuğun tepesine çıkabilir, önder konumuna gelebilir.

Yalanları bir bir ele alalım:

Biz “Kürtleri yok say”ıyormuşuz. 3 Ekim Pazar günü kavgada, standımızı gören Sevciler olmuştur herhalde. Bizim her yerde olduğu gibi, o gün Sancaktepe'deki standımızda da yayınlarımız arasında Önderimiz Hikmet Kıvılcımlı'nın 1933'te Elazığ zindanında Kürt Sorunu'nu teorik planda bütünüyle çözdüğü araştırmasının ürünü olan **“İhtiyat Kuvvet-Milliyet Şark”** ya da **“Yedek Güç: Ulus-Doğu”** adlı anıt eseri de bulunmaktaydı.

Bu yıl yeni bir baskısını yaptığımız bu eser, bugüne dek aşılamamıştır. Bu eserde Kürt Sorunu'nun çözümü; **“Türk Kürt Halk Cumhuriyeti”** biçiminde formüle edilir. Biz de bugün aynı çözümü savunuyoruz.

Bu savunu hemen bütün konuşmalarımızda, bildirilerimizde, kitaplarımızda ve hatta Parti Programı'mızda yer alır. Parti Programı'mızın “**Özel Meseleler**” başlığı altında işlenen ve çözümlenen konuların ilki “**Kürt Sorunu**”dur.

Yine bizim Programımız, en özet biçimde anlatılmak istenirse şu üç ilkeye-prensibe sığdırılabilir:

1- Antiemperyalizm,

2- Antifeodalizm,

3- Antişovenizm veya Antisömürgeciliktir.

Biz bu ilkelerimizi de sık sık tekrarlarız çalışmalarımızda, eylemlerimizde...

Bizim İl Başkanlarımızın çoğunluğu Kürt milliyetindedir.

Partimizin Merkez Yönetim Kurulu da Türklerden, Kürtlerden, Arap ve Çerkez Halklarından olan Yoldaşlarımızdan oluşur.

Partimizin Genel Başkanı, Arap Yoldaşlarımızı zaman zaman şaka yollu eleştirir, Arapçayı yetkin biçimde kullanmıyorlar, diye.

Ve Kürt yoldaşlarımızı uyarır, Kürtçeye tam hâkim olun, en iyi şekilde, bütün zenginliğiyle kullanmaya çalışın, diye...

Ve o gün Sancaktepe'deki kavgada, Türk, Kürt ve Çerkez Yoldaşlarımızdan oluşuyordu standımızı açan ve sizin saldırınıza uğrayan grubumuz. Daha ne diyelim bu konuda size?..

Türkçeyi en iyi, tüm zenginliğiyle kullanan sevimli Halk Ozanımız **Karacaoğlan** ne güzel söylemiş:

**Yüz yalancı ile başa çıkılmaz
İçinden sıdk ile yanan olmalı.**

Sizin yalanlarınız düzeltilmez, ancak teşhir edilir. İçinizden sıdk ile (doğrulukla) yananlar da bizi bugün değilse bile yarın anlayacak. Ama ESP önderleri değil... Onlar, insanlıklarına çoktan havlu atmışlar çünkü... Onlar için hiçbir umut yok. Ayrıca onlar, Devrimci Harekete ve Halklarımıza karşı da suç işlemişlerdir. Bunun hesabını verecekler.

Şunu da söylemeden geçmeyelim: Partimiz saflarının ortalama yarısı Kürt Yoldaşlarımızdan oluşur...

Gelelim Ermeni Meselesi'ne...

Bu konuda hacimli bir kitabımız var. Bu eserde, sorun, Lenin'in, Stalin'in, Ekim Devrimi'nin Bolşevik Ermeni devrimcilerinin, Mustafa Suphiler'in, Kıvılcımlı'nın ve Denizler'in görüşleriyle birebir örtüşen şekilde ortaya konur. Konunun tüm yönleri ele alınır ve olaylara uygun biçimde aydınlığa çıkarılır. Anla-

mak isteyen her namuslu insan önyargısızca bu kitabımızı okursa meseleyi tam olarak kavrar. Ama anlamak ve görmek istemeyene biz ne yapabiliriz?..

Hrant Dink'in öldürülmesi, katillerinin kimler olduğu ve cenazesine katılanların bileşimi ve bunların özellikleri üzerine çok yazdık. Yazdıklarımızın her satırı tamamıyla gerçeği dile getirmektedir. Bu yazdıklarımız hem elektronik ortamdaki Kurtuluş Yolu'nun arşivinde, hem de Ermeni Meselesi'ni işleyen **“Sevrci Soyтары Sahte Sol ve Ermeni Meselesi”** adlı kitabımızda mevcuttur. Merak eden, ilgi duyan açar okur.

Bizim kültürümüzde ölümler her kim olurlarsa olsunlar, iyilikle yadedilmelidirler. Burada tekrar konuya girmeyeceğiz. Söz konusu yazılarımızda bu acı, trajik olayın yalnızca devrimci açıdan siyasi, ideolojik değerlendirmesini yaptık. Bu tür cinayetlere karşı olduğumuzu da yazılarımızın daha ilk paragrafında belirttik.

Sevrci Sahte Solcular, Denizler'in Mahirler'in kahramanlıklarını utanmazca sömürür

Şöyle sürdürür Sevilay Ateşçi açıklamasını:

“O kadar pervasızdırlar ki stantlarında devrimci marşlar çalıp, Denizler'den Mahirler'den

İbolar'dan bahseden, idam sehpasında dahi halkların kardeşliğini savunan Deniz Gezmiş'in adını ağzına alıp, ardından ırkçı söylemlerle devrimcilere saldırmaktan çekinmemektedirler.” (agy)

İnsan size ne demeli bilmem ki? Bunlar, psikolojide projeksiyon denilen savunma mekanizmasını kullanıyor. Yani kendi özelliklerini karşısındaki hasmına ya da rakibine yahut da karşıtına yansıtarak onda eleştiriyor. O özellikler onunmuş gibi gösteriyor...

Biz size soralım: Hangi yürekle Denizler'i, Mahirler'i ağızınıza alıyorsunuz... Bu yiğitlerin, kahramanların mücadelelerini utanmazca sömürüyorsunuz. Ama savundukları ana düşünceleri bütünüyle reddediyorsunuz. Yine soralım size: Denizler'in, Mahirler'in Savunmalarını 68'liler Birliği Vakfı ve bizim standımızın dışında, başka bir yerde bulmak mümkün mü? Bizim tüm şubelerimizde ve açtığımız stantlarımızda bu savunmalar bulunur. İlgilenenlere de içerikleri anlatılır. Mahirler'in Savunma'sının adı, **“THKP-C Savunma”**dır. Ve şu anda-bugün itibariyle yalnızca bizde var. Denizler'ininkininki adıyla, **“THKO Savunması”**dır. Bizde ve 68'liler'de var. Mevcutları kalmayınca, 68'liler'le görüşerek, onlar ya da biz yeni basımlarını yapacağız. Tabii istemeleri halinde önceliği onlara vereceğiz.

Peki sizde neden yok?

Tabanınızdaki, vole çevirerek kandırdığınız, yanınıza çektiğiniz iyi niyetli gençler sorsunlar şeffelinize: Bizde neden yok, biz bu kahramanların mücadelesini sahipleniyoruz da düşüncelerini, ideolojilerini, davalarını neden bilmiyoruz? Bize niye orijinal kaynaklarından okutmuyorsunuz bu yiğitçe ölümü kucaklayan önderlerin savundukları, düşünceleri, tezleri? diye... Sormazlarsa akıllarını kullanmamış ve Hz. Muhammed'in deyişiyle; "kör ve sağır kalmış" olurlar...

CIA'nın "TARAF"ında, Yasemin Çongar ve Altanlar'la birlikte yazan Rasim Ozan Kütahyalı bakın ne diyor size, daha doğrusu ne yazıyor size hitaben:

68 Kuşağı milliyetçidir. Kanada'da Türkiye'yi tanımayan biri, Denizler'in mektuplarını, savunmalarını okuyan biri der ki, Türkiye'de 1971'de milliyetçileri asmışlar.

Siz, şimdi geldiğiniz yer itibarıyla çok iyi bir durumdasınız. 68'liler gibi milliyetçi, şoven değil demokratsınız. Fakat bırakın artık 68 Kuşağını sahiplenmeyi. Hem bugünkü olumlu görüşlerinizi savunmak hem de Denizler'e, Mahirler'e ve 68 kültürüne-anlayışına sahip çıkmak bir çelişki oluşturuyor. Ayrıca etik de değil.

Kelime kelime böyle olmasa da anlam olarak böyle diyordu R. O. Kütahyalı, "Taraf"taki bir yazısında...

(Rasim Ozan Kütahyalı, Taraf, Deniz’lerin Yolu Bizi Nereye Götürür?, 24.05.2008)

Bakın CIA’nın “Taraf”ında aslında kucağında demek lazım, demokrasi oynayan, insan sefaleti, sermaye uşağı R. O. Kütahyalı bile sizin Denizler’i, Mahirler’i savunur görünmenizin aslında bir ahlâksızlık olduğunu görüyor. O, Denizler, Mahirler kötüydü, yanlıştı, siz iyisiniz, doğrusunuz, ama onları sahip lenmekten de vazgeçin artık. Yaptığınız ahlâkî değil, diyor...

O paçavra bile sizden daha az namussuz. O hiç değilse namussuzluğunda namuslu. Ama siz namussuzluğunuzda da namussuzsunuz!..

İhanete sapıp, Sevrci Soytarılığın bataklığına kendinizi atmakla bir namussuzluk yapıyorsunuz. Buna rağmen hâlâ solcuyuz, devrimciyiz deyip Denizler’e, Mahirler’e sahip çıkar görünüp, sahip çıkar gibi yapıp, Onların kahramanlıklarını sömürmekle bir kere daha yani ikinci bir namussuzluk yapıyorsunuz. İşte bu yüzden de siz namussuz kere namussuzsunuz. O yüzden de Denizler’in, Mahirler’in yazı, mektup ve savunmaları sizi yakar... Bu nedenle bir hırsızın hırsızlık yaptığı yerden kaçtığı gibi o yazı, mektup ve savunmalardan kaçılıyorsunuz...

Ya Denizler’i, Mahirler’i dilinize dolamayı bırakın ya da Sevrci Soytarılığı-Sahte Solculuğu... Adam

olun, doğru dürüst devrimciler olun, gerçek devrimciler olun!

Ah keşke böyle namuslu, mert, aklını ve mantığını kullanan, sadece gerçeklere önem veren ve onları kavrayan, çözümleyen, doğru kararlar alabilen, böylece de kendini sürekli geliştiren, yetkinleştiren gerçek devrimciler olabilseydiniz. Sizinle derlenirdik Marksist-Leninist prensipler çerçevesinde. Gerçek Proletarya Partisini yeniden örgütledik... Bunu sağladık mı da hızla geliştirdik. Çığ gibi büyüdü kitlemiz. Halkımız ordulaşdı Partimiz etrafında. Yerli-yabancı Parabalalarının bu iğrenç sömürü ve talan düzenini önce titretir, sarsar, sonra da çatırdatır, parçalardık. Halk iktidarını kurardık. Ve bu süreç çok uzun olmazdı...

Böyle en pisipisine küçükburjuvaca parçalanışlar yüzünden başarılı olamıyoruz. Devrimci bir alternatif ortaya koyamıyoruz. Halk bizi görüp anlayamıyor. Biz güven verici, herkesin görüp tanıdığı bir seçenek ortaya koyamıyoruz ki... O yüzden İşçi Sınıfımız da hiç... Oysa dediğimiz gerçekleşse, gerçek Proletarya Partisi ortaya çıksa-konsa hep olur... Hem de az zamanda...

Size bunu kırk yıldan beri anlatamıyoruz. Dünyanın her yerinden –oralarda devrimcilerinin devrimlerini yaparken yazıp çizdiklerini– okuyoruz da kendi mücadele tarihimizi okumuyoruz. Onbeşler'i okumu-

yoruz, Türkiye'nin kendi Tarihinin, toplumunun, sınıf ilişki ve çelişkisinin tüm yönlerini, Marksizm-Leninizmin şaşmaz metot ve mantığının ışığında araştırarak orijinal Devrim Teorisini ortaya koyan Hikmet Kıvılcımlı'yı, (anlamak için) okumuyoruz. Tabii hiç de anlamıyoruz, bilmiyoruz. Kıvılcımlı'nın teorisi, Lenin sonrasının Marksizm-Leninizmidir. Ve Türkiye Devrimi'nin biricik orijinal devrim teorisidir. O mirasa şimdi biz sahibiz. O hazine değerindeki mirasa, Usta'nın bedence aramızdan ayrılışından sonra biz sahip çıktık. Ve dünyadaki, Türkiye'deki yeni gelişmeleri de o teorinin ışığında tahlil edip değerlendirerek, o teori hazinesini zenginleştirdik. Onu sizinle paylaşmak istiyoruz. Birlikte savunalım diyoruz. O teorinin yol göstericiliğinde, Gerçek İşçi Sınıf Partisi çatısı altında mücadele edelim Parababaları düzenine karşı, diyoruz. Yoldaş olalım diyoruz. Siz bize yalan ve demagogilerle, iftiralarla karşılık veriyorsunuz. Üstelik de mafya çakallarının anlayışıyla; sizi okullara, mahallelere sokmayacağız, size siyaset yasağı koyduk, diyerek, filili, taşlı sopalı, demir sandalyeli saldırılarda bulunuyorsunuz. Yapmayın, ayıptır. Yaptığınızın devrimcilikle, demokratlıkla hiç ilgisi olmadığı gibi, bu insanlık da değil...

Bizimki nihayet bir uyarı, eleştiri ve çağrı... Anlarsın ya da anlamazsın. Uyarsın ya da uymazsın... Ama beni böyle uyardın, eleştirdin diye, önce küfürlerle

sonra da kavga araçlarıyla saldırıya geçmeniz insanlık değil her şeyden önce...

Haa, sen kim oluyorsun da bize bu eleştiri, uyarı ve çağırımı yapıyorsun, seni ezer, süpürürüz, yok ederiz, dersenez, size hiç istemesek de kim olduğumuzu gösteririz... Biz her şeyden önce Türkiye'nin Gerçek Devrimcileriyiz. Hikmet Kıvılcımlı'nın öğrencileriyiz... Bir tek kişi kalsak bile gösteririz... Bu nefis savunmasıdır. Her onurlu insanın yapması gerektir.

Bizim şu üç grup insan dışında kimseyle bir alıp veremediğimiz yok.

1- ESP şefleri.

Bunlar CIA'nın oyuncacı olmuşlardır. CIA Sosyalizmi yapmaktadırlar. Bunda kararlıdırlar. Provokatördürler. Dört kez bize saldırıda bulunmuşlardır. Birçok halk çocuğunun yok yere yaralanmasına ve ailelerinin acı çekmesine sebep olmuşlardır.

Ayrıca bunlar İblisçe hesaplar içindedir. Bunlar, kan dökülmesi, aramızdan cenazeler çıkmasının şeytanî hesaplarını yapmaktadırlar. Böyle yaparak hem Türkiye Solu'nu hem de özel olarak kendi tabanlarını bize karşı kemikleştirmeyi, bize onulmaz düşman kılmayı planlamaktadırlar. Bunlar böylesine ahlâksızdırlar, vicdansızdırlar... Yaptıklarının ve yapmayı düşündüklerinin bedelini ödemelidirler.

2- EMEP'in işçi katili şefleri. Üç Ambar İşçisinin katliam emrini veren o insanlık düşmanları da yaptıklarının cezasını çekeceklerdir.

3- CIA Sosyalizminin Türkiye'deki ilk temsilcileri olan Doğu Perinçek ve 1970'in PDA şefleri de işledikleri suçun karşılığını görecek, ettiklerinin hesabını vereceklerdir.

Doğu Perinçek, devrimcilere, sosyalist harekete ihanet etmiştir

Bu Tayfa, 70'li yıllarda, devrimcileri, Parababalaları düzenine ve onun polisine ihbar etmiştir. Muhbirdir, gammazdır, haindir. Bu ihanetin belgeleri zaten o günlerde, bunların yayın organı olan "Aydınlık"ın sayfalarında kayıtlıdır. Ayrıca da, son günlerin en çok adından söz edilen yayını olan, ömrünün kırk yılını antikomünist mücadeleyle geçirmiş ve hâlâ da o işi yapan **Hanefi Avcı'nın "Haliç'te Yaşayan Simonlar"** adlı kitabında yer almaktadır, bu ihanetin bir belgesi-kanıtı. Komünizme karşı mücadelede, dünyadaki tüm emperyalist casus örgütlerinin deneyimlerini ve teknolojilerini-mücadele araç gereçlerini Türkiye'ye getiren ve onların yaygın biçimde kullanılmasını sağlayan kişilerin en önde gelenlerindendir Hanefi Avcı.

Bu Parababaları polisi şöyle demektedir kitabında bu konuya dair:

“Mersin merkezdeki görevlerim

“Mersin’de o zamanki adıyla 1. Şube, şimdiki adıyla Terörle Mücadele Şubesinde göreve başladım. O zamana kadar bu şubeler, gelen yabancıları takip eder, özellikle Mersin limanına gelen Rus gemilerindeki Rus yolcuları, eskiden siyasi bir olaya, gösteriye katıldığı için fişlenen kişileri izlerdi. Ama yeni dönemde birçok ideolojik örgüt ortaya çıkmış, büyük illerde eylemler başlamıştı. Mersin gibi illerde ise daha çok duvarlara yazı yazma, afiş asma, Molotof atma olayları ve gösteriler gerçekleşiyordu. Ama bunları gerçekleştirenler kimdi, adı duyulan çeşitli dernek ve dergiler etrafında örgütlenen bu gruplar neyin nesiydi doğru dürüst bilgimiz yoktu.

“Şubede görevli ve benden daha eski olan başkomiserlerle *Aydınlık* dergisinin belli sayılarındaki bilinmeyen sol yayınlarından faydalanarak, hangi örgütün nerede çıktığı, hangi fraksiyonlara ayrıldığı gibi bilgileri öğrenmeye çalışıyorduk.

“Örgütleri, siyasi hareketleri, fraksiyonları öğrenmek için Emniyetin bu konuda hazırladığı herhangi bir belge, kaynak yoktu.

“İdeolojik yapıları öğrenmek için *Aydınlık* haricinde ikincil kaynağımız yakaladığımız örgüt mensupları veya sempazitanlarıydı. Onları sorgularken anlattıkları ile mensubu oldukları grup hakkında bilgi alıyorduk.

“Ülkede siyasi olaylar güvenliği sarsacak boyuttaydı, biz terörle mücadelenin ekip amiriydik ama mücadele edeceğimiz grupları tanımıyorduk, haklarında hiçbir şey bilmiyorduk. Devlet bizi 6 yıl meslek okulunda okutmuş, bunca masraf etmiş, bunca zaman harcamıştı ama asıl gerekli olan bilgileri bize verememişti.” (agy, s. 51-52)

D. Perinçek ve PDA Tayfasının tüm tezleri bugün Sevrçi Sahte Solcular tarafından savunulmaktadır

Yani 6 yıllık polis eğitiminde devletin devrimciler hakkında veremediği bilgiyi sözüm ona sol geçinen *Aydınlık* altın tepsisi içinde sunuyordu gördüğümüz gibi.

Doğu Perinçek ve PDA Tayfası, Parababaları devletine, CIA'ya, MİT'e, Polise ettikleri bu hizmetin ve Devrimci Kavgaya, Halklarımıza yaptıkları ihanetin hesabını vermeye mecburdur.

Bunun dışında bu hainler tayfası CIA Sosyalizminin bütün tezlerini Türkiye'ye taşımıştır. O CIA ideolojisiyle doktrine edilmiş zavallılıklar yetiştirmiştir.

“Sovyet Sosyal Emperyalizmi” ve **“Üç Dünya Teorisi”**, bu tezlerin başında gelir. Bu antimarksist tezler, deneyimsiz genç devrimcilerin kafalarını karıştırmış, onlarda kalıcı bilinç bulanıklığı yaratmıştır.

Bu ekip, AB-D Emperyalistlerinin saldırgan antikomünist askeri örgütü NATO'yu bile savunmuş, Türkiye'nin NATO'dan çıkmamasını, “Sovyet Sosyal Emperyalistleri”nin, “Yeni Çarlar”ın Türkiye'yi istilasına karşı kendini bu örgüt aracılığıyla savunmasını önermiştir.

Bir CIA tezgâhı olan 12 Eylül Faşist Darbesini açıktan savunmuştur. Yurt dışında, yurt içinde ve faşizmin askeri mahkemelerinde yani “Sıkıyönetim Mahkemeleri”nde. “12 Eylül harekâtını savunan tek sol örgüt biziz” diye o mahkemelerde nutuklar atmışlardır.

Sonra da bu ekip, bugün sizin savunduğunuz hemen tüm Marksizm dışı zırva tezlerin Türkiye'deki ilk savunucusudur. Siz, bu zırvalamaları onlardan devraldınız.

Doğu Perinçek'in; **“Kıvılcımlı'nın Burjuva Devlet ve Ordu Teorisinin Eleştirisi”** adlı bir kitabı var.

Buradaki yazılar o günkü gazete ve dergilerinde de çıkmıştır.

Bu kitap ve diğer yayınlardaki yazılarında Doğu Perinçek, sizin bugün bize yneltiğiniz demagojik suçlamaların hemen tamamını Hikmet Kıvılcımlı'ya yöneltir. Usta'yı "orducu, darbeci, devletçi, şoven, Kemalist" olmakla suçlar.

Ayrıca sizin, bugün savunduğunuz Ermeni ve Kıbrıs meselelerindeki tezlerinizi de Türkiye'ye getiren Doğu Perinçek ve avnesidir.

Bakın Ermeni Meselesi'nde ne derler:

"Osmanlı devleti, Hamidiye Alaylarını Kürtleri bölme ve feodal parçalanmayı sürdürmek için kullandı.

"(...)

"Ermeni-Kürt atışması yaratıldı. Ermenilerin anti-feodal ve milli mücadelelerine karşı Hamidiye Alayları seferber edildi. Kürt feodalleri Ermeni-Kürt çatışmasını kendi emelleri için krklediler. Ermenilerin mallarını gaspettiler. Ermeni ve Kürt halkları birbirine kırdırıldı.

"1894'te Sason Talor katliamında on binden fazla Ermeni, Hamidiye Alayları tarafından katledildi." (Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi Davası, SAVUNMA, Aydınlık Yayınları, 1974, s. 409-410)

Bu, gerçeği tersyüz ederek ortaya koyan satırlar Şimdi sizin yayın organlarınızda tekrarladığınız satırlardır. Hem de kelimesi kelimesine değil mi?..

Bakın burada Rus arlık Emperyalizminin, İngiliz, Fransız, Alman ve ABD Emperyalizminin, halkları birbirine boğazlatarak Osmanlı'yı çökertme, parçalama ve paylaŐma için tezgâhladığı aşağılık, kanlı, insanlık dışı oyunlar, Osmanlı'ya mal edilir. Emperyalistlerin bütÖn suçu Osmanlı üzerine yıkılır.

Tıpkı emperyalistlerin yaptığı gibi...

Ermeni burjuvalarının, emperyalistlerin kışkırtma ve desteğiyle; Kürt illerinin tamamında azınlık olmalarına rağmen, ayrı, bağımsız bir Ermeni devleti kurmak için baŐlattıkları isyanı, “Ermenilerin anti-feodal ve milli mücadelelerine karşı...” denilerek dolaylı bir anlatımla da olsa meşru kabul edilerek savunulur... Tıpkı bugün sizlerin yaptığı gibi...

O zamanlar, “Ermeni soykırımı” teriminin kullanımı bugünlerdeki gibi moda değildi. O nedenle Doğu Perinçek ve tayfası da bunu kullanmıyor.

Biz, “Sason İsyanı”nın gerçek yüzÖnü, o yıllarda bölgede Rus arlığı'nın konsolosluğunu yapan Rus General Mayevsky'nin, arina olayların oluŐ Őekli hakkında bilgi vermek için hazırladığı ve gönderdiği Raporları'na dayanarak göstermiŐtik. Bu çalışmamız,

gazetemizde ve konuya ilişkin kitabımızda bulunmaktadır. Rus Generali Mayevsky'nin Raporları'ndan oluşan kitabı da stantlarımızda sergilenmekte, Parti şubelerimizde satılmaktadır.

Gelelim Kıbrıs Meselesi'ne:

Doğu Perinçek'in yine "Aydınlık Yayınları"ndan çıkan 1976 basımı 119 sayfalık, "**Kıbrıs Meselesi**" adlı bir kitabı vardır.

Bugün sizin savunduğunuz tezin aynısını işler, çok ayrıntılı olarak. Sizinkiler, Doğu Perinçek'ten aldığınız tezleri çok yavan ve kuru biçimde dillendirirler, yazıp çizerler. D. Perinçek sizin şeflerinizden-ideologlarınızdan çok daha zeki olduğu için oldukça süslü biçimde savunur sizin Sevrci tezleri. Derin teorik temeller oluşturur onlara. Ustaları da bu saçmalıklarına malzeme olarak kullanmaya kalkar. D. Perinçek çok zekidir, ama aynı oranda da siyasi namus ve ahlâk fukarasıdır. O yüzden bir türlü tutarlı olamaz. Bir zaman çok keskin biçimde savunduğu tezlerin bir zaman sonra tam tersine sışır. Onları da aynı keskinlikte, uç noktada savunmaya girişir. 1970'lerde, 80'lerde, 90'ın da büyük bölümünde bugün sizin de savunduğunuz tezlerin hemen tümünü savunuyordu. O cepheyi iyice rezilleştirdikten sonra, bu sefer kalktı yurtsever, laik, Kemalist, ulusalcı cepheye atladı, 180 derecelik bir dönüş yaparak. Şimdi de orayı kirlletmekle meşgul...

Kıbrıs Meselesi'ne dönersek; şöyle der D. Perinçek:

“Kıbrıs’a yapılan silahlı müdahale, Doğu Akdeniz’deki kargaşalığı daha da artırmıştır. İki süper devletin Orta Doğu ve Akdeniz’deki hegemonya çatışması her geçen gün şiddetlenmektedir. Kıbrıs, Süveyş ve Orta Doğu petroleri bakımından taşıdığı önem dolayısıyla bu çatışmanın odak noktalarından birini meydana getirmektedir. Orta Doğu’da yeni bir savaşın patlak vermesi ihtimali her geçen gün büyümektedir.

“(...)

“Hâkim sınıflar, Kıbrıs’ı işgal etmekle yurdumuzun başına büyük bir bela açmışlardır. Türkiye, kargaşalığın gittikçe merkezine doğru çekilmektedir. Orta Doğu’da iki süper devletin yarattığı kargaşalık ve saldırı tehditleri bugün Türkiye’yi her zamankinden fazla ilgilendirmektedir.

“(...)

“İşgalci siyasete ve şovenizme karşı mücadeleyi cesaretle güçlendirmeliyiz. Türkiye hâkim sınıflarının, Kıbrıs’a barış ve özgürlük götürmek perdesi altında yaptıkları NATO jandarmalığını bütün halka açıklamalıyız. Bazı yurtseverler, estirilen şoven hava karşısında gerçeklerin halka

açıklanmasına, “sonra tecrit oluruz” gerekçesiyle karşı çıkmaktadırlar. Devrimciler, her şart altında ve her türlü baskıya göğüs gererek gerçekleri ve halkın menfaatlerini savunurlar.

“İşgalci siyasetin halkımızın menfaatlerine ne kadar zararlı olduğu, er geç gün ışığına çıkacaktır ve bugünden çıkmaktadır.” (agy, s. 86-87)

D. Perinçek’in kitabının her sayfası bu anlamdaki zırvalamalarla doludur. Fakat görüldüğü gibi D. Perinçek bu saçmalıklarını devrimci motiflerle süslemeyi asla ihmal etmez.

D. Perinçek, AB-D Emperyalistlerinin, Kıbrıs konusunda bugünkü tezleriyle ana düşünce bakımından tam bir uyum gösteren (Çünkü onlar da bugün Türkiye’yi Kıbrıs’ta işgalci olarak görmektedirler ve Türk Ordusu’nun Kıbrıs’tan derhal çekilmesini, KKTC’nin lağvedilmesini istemektedirler.) tezlerini size iyice benimsettikten sonra, 90’lı yılların sonlarına doğru aniden ve birden 180 derecelik yön değişikliği yaparak karşı cepheye-ulusalcı güçler cephesine zıpladı.

Şimdi Türk Ordusu’nun Ada’daki varlığının ve KKTC’nin aynı şiddette savunucusudur. “Kıbrıs’ı veren Türkiye’yi de verir” diyen afişlemeler yapmaktadır.

Siz, D. Perinçek’le 90’lı yılların sonlarına kadar, ideolojik birlik içinde olduğunuz için, onun geçmişte, 1980 öncesi ve sonrası yukarıda andığımız ihanetlerini görmezlikten geldiniz. 1992 1 Mayıs’ını onun önderliğinde, rehberliğinde kutladınız, Gaziosmanpaşa Meydanı’nda. Valilik sadece ona izin vermişti. Biz onu 1970’ten beri CIA Sosyalizminin Türkiye’deki savunucusu saydığımız için asla onunla birlikte iş yapmayacağımızı söyledik diğer sol gruplara. Biz ondan ayrı kutlamalıyız, kutlarız da dedik. Somut yer gösterdik. Ama HÖC hariç diğerleri sözümüze itibar etmediler. D. Perinçek’in yanına gideceklerini, onunla birlikte olacaklarını, dolayısıyla onun arkasına sığınacaklarını söylediler.

HÖC de 1 Mayıs’tan bir gün önce bize gelerek, bize verdiği sözde duramayacağını, kendisinin de D. Perinçek’in arkasına takılacağını bildirdi. Gerekçesini sorduğumuzda da aynen şöyle dedi:

“Bize karşı polisin tavrı biliyorsunuz, çok sert oluyor...”

Bazı 1 Mayıs’larda, eline tahta tüfekler verip tırıškadan üniformalar giydirdikleri gençleri, kaz adımı yürütüp, “Titre Oligarşı Parti Cephe Geliyor” diye bağırtan HÖC hazretleri işte bize böyle dedi. Onlardan ve bizden, bu görüşmeyi yapan Arkadaşlar halen hayattadır ve saflardadır.

Biz o 1 Mayıs'ı, Yurtiçi Kargo Direnişçileri ve Permatik Grevcileriyle birlikte İkitelli'de grev yerinde (yani Permatik'te) kutladık.

Siz, D. Perinçek'in ardına takıldınız ve onu kürsüden konuşurken huşu içinde dinlediniz...

Şimdi söyleyin bakalım İP'çi kim?..

Yarın eski görüşlerine geri dönse –bu onun için hiç de zor olmaz– siz yine onunla birlik olursunuz...

Bizse; o, ben yıllarca Türkiye Solu'na ihanet ettim, CIA Sosyalizmi yaptım, devrimci harekete ve Türkiye Halklarını karşı ağır suçlar işledim, bağışlanmamı-beni affetmenizi diliyorum, demedikçe onunla yan yana gelmeyiz, birlikte iş yapmayız...

**Devrimci bir hat için uyarı ve eleştiri,
kaçınamayacağımız
devrimci görevlerimizdendir**

Bizim işte bu üç grup insanın dışında kimseyle görüşülecek bir hesabımız yok.

Herkesle dost olabilirsek Yoldaş olmak isteriz. Ama sizleri ideolojik olarak eleştirmeye, uyarmaya devam edeceğiz. Bu sizin iyiliğiniz içindir aslında. Sizi doğru, gerçek devrimci hatta çekmek istiyoruz.

Sizi, AB-D Emperyalistlerinin “umut kaynağı” olmaktan çıkarmak, “Halkımızın umut kaynağı” haline getirmek istiyoruz.

Savunduğunuz bütün tezler, sol söyleminizin dışında, AB-D Emperyalistlerinin tezleridir. Onların “Yeni Dünya Düzenleri”nin, “BOP”larının, “Yeni Sevr Projeleri”nin tezleridir. Onların “Project Democracy” diye adlandırdıkları ideoloji kapsamına girmektedir. Bunun farkına varın, uyanın, silkinin ve o gerici bataklığı terk edin, diyoruz.

Bakın, ilkbahar güneşi altındaki karlar gibi günbeğün erimektesiniz. Bu yolda devam ederseniz bitişiniz kaçınılmazdır.

Halkımız artık sizden her geçen gün biraz daha uzaklaşıyor. Dikkat edin, kandırarak safınıza çektiğiniz ve bize saldırttığınız gençlerin aileleri bile sizden yaka silkiyor. Gazi Mahallesi Halkı da, Ümraniye Halkı da sizi istemiyor, sevmiyor. Ve bu istemezlik her geçen gün artıyor. Buna siz de tanıksınız. Sizin için deniz bitti. Tabii çıkmaz yolda ısrarcı olursanız...

Bizim diyeceğimiz budur.

Anlarsınız ya da anlamazsınız.

Anlarsanız çok seviniriz. Sizinle dost, Yoldaş oluruz. Onun için çabalarız...

Eğer anlamazsanız, küçükburjuva gururunuz ve önyargılarınıza yenilerseniz?..

O zaman bizden uzak durun, bizimle uğraşmayın, bize bulaşmayın...

Lütfen!..

Biz de kendi işimize bakalım. Dünya kadar işimiz var. Yoldaşlarımızın başını kaşıyacak zamanı yok.

AB-D Emperyalistlerinin ve yerli işbirlikçilerinin vurgun, sömürü ve talan düzenine karşı tek başımıza da olsa cepheden mücadele edelim...

Keşke dostlukla diyebilseydik!..23.10.2010

Halkın Kurtuluş Partisi
Genel Merkezi

**Partimize kalleşçe yeni bir saldırı düzenleyen
bütünüyle CIA Sosyalizmine kaymış ESP
Kurtuluş Partililerden bir kez daha
hak ettiği dersi aldı**

Halkın Kurtuluş Partisi İstanbul Sancaktepe İlçe Örgütü olarak, 03.10.2010 tarihinde saat 14:00'da, bedence aramızdan ayrılışının 39'uncu Yıldönümünde Türkiye Devriminin Önderi Hikmet Kıvılcımlı'yı Anma Toplantısı için Sarıgazi Meydanı'nda Hikmet Kıvılcımlı'yı tanıtan standımızı açtık.

Standımızdaki devrimci faaliyetlerimize devam ederken, kendilerini hâlâ devrimci sanan Sevrçi Soyтары Sahte Sol'un aşağılık bileşeni ESP, oyununa getirerek peşine taktığı diğer iki grubu da (TKP-ML ve MKP) yanına alarak saat 18:00 sularında bize gelip: **“Siz karşıdevrimcisiniz, faşistsiniz, sizi bugün uyarıyoruz. Bundan sonra burada stant açarsanız size müdahale edeceğiz”** dedi.

Biz Kurtuluş Partililer de: “Ulan, biz sizin gibi AB-D Emperyalizminin uşaklarını çok gördük. Sizin, bugünkü gibi bizim 5-10 katımız olmadan karşımıza çıkacak yüreğe sahip olmadığımızı çok iyi biliyoruz. Yapmayı düşündüğünüzü, hadi yapın da görelim”, dedik. Bundan sonra kavga başladı.

Sevrci Soytarı Sahte Solcular 35 kişi civarında olmalarına, bizse onların üçte biri kadar olmamıza rağmen onları arkalarına bakamayacak duruma getirerek kovaladık. Topukları kışlarını döverek kaçtılar. Biz meydanda, halkımıza bunların ABD Parababası Soros’tan beslendiklerini Amerikan ve Avrupa Birliği Emperyalistlerinin umudu olduklarını, Sevrci olduklarını sözlerimiz ve sloganlarımızla anlattık.

Meydanda zaman zaman Şariatçılar stant açtıklarında onlara müdahale edecek yüreğe sahip olmamalarına rağmen, biz gerçek devrimcilere böyle pislik etmelerinin cezasını verdik.

Bu uğurda **Usta’mız Hikmet Kıvılcımlı’nın bize öğrettiği gibi: “VATAN AŞKINI SÖYLEMEKTEN KORKAK HALE GELMEKTENSE ÖLMEK YEĞDİR”** sözünü şiar edinerek mücadele ettiğimizi ve edeceğimizi duyurduk.

Programımızın son bölümü olan slayt gösterimini de geniş halk yığınlarının katılımıyla gerçekleştirerek

o günkü eylemimizi planladığımız şekilde noktalandık. Sevraci soytarların pisliği nedeniyle programımızda zerre kadar bir aksaklık meydana gelmesine izin vermedik.

Edindiğimiz bilgilere göre, Partimize yönelik bu provokatif saldırının her zamanki gibi kışkırtıcısı ve tezgâhlayıcısı, bir polis örgütü haline gelmiş olan “Atılım” (yeni adıyla ESP) güruhu. Gene edindiğimiz bilgilere göre, bu alçakların kandırılarak tezgâhına düşenler de bize karşı özel bir düşmanlıkları olmadığını sandığımız TKP-ML ve MKP yandaşları imiş. Daha başkaları da var mı şimdilik bilemiyoruz... İlerde öğreniriz elbet... Belki de “babayığitçe” çıkar biz de vardık deyiverirler... Neyse... Geçelim.

ESP’nin, AB-D Emperyalistlerinin ve onların casus örgütlerinin yönetimine girmiş paçavra şeflerini uyar-maya bile gerek görmüyoruz. Onlar için hiçbir umut yoktur. Onlar, biz gerçekte devrimcilere ve kandırarak tuzaklarına düşürdükleri ve böyle iblisçe oyunlarına alet ettikleri saf gençlere karşı işledikleri suçların hesabını bir gün vereceklerdir.

Devrimcilik yaptığını sanarak bunların alçakça oyunlarının kurbanı olmuş bu saf gençleri ve bunlarla ittifak eden diğer siyasetleri uyarıyoruz: Biz bu tür işlerde hiçbir zaman saldıran taraf olmadık. Bundan

sonra da olmayacağız. Bu Devrimci sözüdür, halkımızın deyişiyile delikanlı sözüdür. Fakat bize yöneltilen böylesine pis, rezil, çakal işi saldırılara kalkışanlar da her seferinde bizden hak ettikleri yanıtı alacaklardır. Bundan kuşku duyulmasın...

Biz, AB-D Emperyalistlerine ve onların işbirlikçisi olan yerli Parababalarına karşı halkımızın kurtuluş mücadelesini veriyoruz. Onların halkımız için hayatı cehenneme çeviren bu aşağılık vurgun, soygun ve sömürü düzenlerini yıkacağız. Bizim mücadelemiz onlardır.

Biz, 1920'lerde, 1968'de ne söylemişsek, hangi tezleri savunmuşsak, bugün de aynıını söylüyor ve savunuyoruz.

Mustafa Suphi ve Yoldaşları da, Hikmet Kıvılcımlı da, Denizler ve Mahirler de aynı tezleri savunuyor. Mustafa Suphilerin Yazılarını ve Bildirilerini, Denizlerin ve Mahirlerin Yazılarını ve Savunmalarını önyargısızca, sadece anlamak için okuyan herkes bizim bu iddiamızın matematiksel bir kesinlikte doğruluğunu görür.

Biz, geçmiş mücadelenin tek meşru mirasçısıyız. Bizden önce geçenlerin savundukları yüce davayı zafere ulaştıracağız. Türkiye'de devrim, bizim izlediğimiz yoldan giderek zafer kazanacaktır. **04.10.2010**

**Yeni Sevre Karşı Yaşasın İkinci Kurtuluş Sava-
şımız!**

Kahrolsun AB-D emperyalizmi!

Halkız Haklıyız Kazanacağız!

**Halkın Kurtuluş Partisi
Sancaktepe İlçe Örgütü**

**Puştuğu, kahpeliği en geçerli siyasi ahlâk
sayan ESP (Atılım),
Partimizin üyesi iki İşçi Yoldaşımıza
Sancaktepe’de yine saldırdı**

Geçen yılki saldırısı sonrasında şöyle demiştik:

“Bizim diyeceğimiz budur.

“Anlarsınız ya da anlamazsınız.

“Anlarsanız çok seviniriz. Sizinle dost, Yoldaş oluruz. Onun için çabalarız...

“Eğer anlamazsanız, küçükburjuva gururu-
nuza ve önyargularınıza yenilerseniz?..

“O zaman bizden uzak durun, bizimle uğraş-
mayın, bize bulaşmayın...

“Lütfen!..

“Biz de kendi işimize bakalım. Dünya kadar
işimiz var. Yoldaşlarımızın başını kaşıyacak za-
manı yok.

“AB-D Emperyalistlerinin ve yerli işbirlikçilerinin vurgun, sömürü ve talan düzenine karşı tek başımıza da olsa cepheden mücadele edelim...

“Keşke dostlukla diyebilseydik!..”

Lafi insan olan anlar. O sözlerdeki içtenliği, dürüstlüğü, mertliği, devrimci heyecan ve namusu tam olarak anlayabilmesi için insanın, hani derler ya; “insan gibi insan” olması lazım... Bunlarda ne gezer bu... Bırakalım kaliteyi, sıradanlık bile yok bunlarda. Bunlar, yukarıda da söylediğimiz gibi, puştluğu, kahpeliği, düzenbazlığı, kandırmacayı ve her türden namussuzluğu yani paçavralığı siyasi ahlâk edinmişler.

Hiç bunların, düzgün sözleri anlamasına imkân var mı?

Bok böceği pislik yuvarlamayı en başarılı iş ve gıda sayar.O gül bahçesinden ne anlar?.. 05 Ağustos 2011 akşamı saat 21:15 sıralarında gerçekleştiriyorlar, alçakça saldırılarını.

İki İşçi Yoldaşımız, o gün iş çıkışı Partimizin Sancaktepe İlçe’sinde buluşuyorlar. Bir süre sohbet ediyorlar. Bir işçi arkadaşımızın çıkardığı yeni bir ilişkiyle, yani devrimciliğe sempatizan yeni bir işçiyle, buluşulup sohbet edilecek. Buluşma yeri olarak, tarihi ve bulunması daha kolay olduğu için, Sancaktepe Demokrasi Meydanı’ndaki ... Kitapçısı belirleniyor.

Buluşma saati gelince Yoldaşlarımız beraberce, Partimizden çıkıp yürüyerek, zaten de tanış da olunan, kitapçıya geliyorlar. Dükkân, yüksek giriş tabir edilen bir konuma sahiptir. O nedenle de 5-6 basamak merdivenle çıkılır bu dükkâna. Arkadaşlarımız merdiven başına gelip kapıdan işçinin olmadığını görünce; belki biraz gecikti, şöyle bir dolaşıp gelelim, diyerek, merdivenden zemine iniyorlar. Tam o anda en az 6 kişiden oluşan bir grup, “Kahrolsun HKP’li faşistler! Sancaktepe’de size yer yok! Geçen yıl yaptığının intikamını alacağız!” haykırışlarıyla arkadaşlarımıza saldırıyorlar. Birinin elinde keser, diğerlerinin ise sopalar vardır. Keserli olan, arkadaşlarımızın her ikisinin de arkadan kafalarına keseri gücünün yettiğince vuruyor. Bu darbeler sonucunda arkadaşlarımızdan birinin kafatasında çökme kırığı oluşuyor. Diğerinin de yarılıyor kafası. Kafatasında çökme oluşan yoldaşımız, keseri yumruğuyla ve koluyla karşılamak istediğinden; sağ elinin tarak kemikleri kırılıyor, sol kolunun dirseği eziliyor. Vücudunun birkaç bölgesinde de keser çizikleri oluşuyor.

Yoldaşlarımız, sopalıları karşı kendilerini savunurken keserli olan, ilk saldırısını, arkadan alçakça, namussuzca yapıyor. Tabii Yoldaşlarımız, anında kavgayı kabullenip nefis savunmasına geçiyorlar. Bu durum karşısında saldırganlardan dördü yine anında topukluyor. Kaçıp gidiyor... İkiye iki kalınca, bu kandırılmış,

manyatılmış; devrimcilikle de, insanlıkla da uzaktan yakından ilişkisi kalmamış zavallılar, çareyi yine her zamanki gibi, kaçmakta buluyorlar... Yani Yoldaşlarımız da bunların anlayacakları dilden konuşmuş oluyorlar.

Bu şerefsizliğe tanık olan kitapçı ve diğer esnaflar, dükkânları önüne çıkararak, Yoldaşlarımıza sahip çıkıyorlar. Yahu bu kadar da olmaz ki, keserle, sopalarla filan; böylesine kalabalık bir sayıyla iki kişiye saldırılmaz ki, diyerek, alçaklığa tepkilerini dile getiriyorlar. Sonra da; “Bunlardan biz de bıktık! Bunların işi gücü serserilik, böyle pis, adi işler” diyerek, bu şerefsizlerden şikâyetçi olduklarını da belirtiyorlar. Tabii böyle adi çakal sürüsünü, lümpen takımını kim sever? Kim bunlarla bir arada bulunmak ister? Böyle insan görünümündeki paçavraların semtlerinde, mahallelerinde bulunmasını, barınmasını ister?..

Bunların, halka ve bize yaptığını, ancak mafya denen çakal örgütleri ve Tayyipgiller yapar... Parababalarının ekonomik ve siyasi örgütleri yapar... Fakat onlar bile bunların yanında dürüst kalır. Şundan: Bunlar, bir de devrimcilik gibi yüce bir kavramı kullanıyorlar. Kendilerini bununla adlandırıyorlar. Böylece de bu yüce kavramın içini boşaltmış ve onu kirletmiş oluyorlar. Sözümüz, aslında, saldırıyı yapan bu zavallılara değildir. Bunlar, aslında ne yaptıklarını bilmeyen;

kandırılmış hayvan sürüsünden bile aşağıya düşürülmüş, acınası yaratıklardır. Bizim muhatabımız ve sözümüz, onları bu hale getiren ESP denen paçavra örgütün şeflerinedir. Çünkü puşluğu, namussuzluğu düstur edinen ve bu genç insanlara onu bulaştıran bu şeflerdir. Bu alçaklarda insan sevgisinden de, vicdandan da, namustan da eser bulunmaz. Bunların savunduğu siyasi tezler, devrim açısından çoktan iflas etmiştir.

Bunların şu anda yazıp çizdiklerini CIA'nın "Taraf"ı da, Aydın Doğan Medyası da, Fethullah Gülen Cemaati de yayımlayabilir. Siyasi tezleri açısından bir rahatsızlık duymazlar, yayımlamaktan. Fakat bunlarda düşünce-fikir ve Türkçe bakımından yetersizlik vardır. O bakımdan bunların yazılarını ilkel ve yetersiz bulurlar. Sadece o nedenle bunların yazıp çizdiğine itibar etmezler.

Ne demişti, CIA'nın "Taraf"ının yazarı Rasim Ozan Kütahyalı, birkaç yıl önce bunlara?

"Şu anda geldiğiniz, bulunduğunuz yer, iyi bir yer. Fakat 68'in değerlerini-Deniz'lerin, Mahir'lerin değerlerini savunmakla hem çelişkiye düşüyorsunuz, hem de büyük yanlış yapıyorsunuz. Böylece de davranışınız etik olmuyor. 68'in değerleri, savunulacak şeyler değildir. Onlar milliyetçi tezlerdir. Bakın, CIA'nın bu insan sefaleti bile sizden daha namuslu. O hiç değilse namussuzluğunda namuslu. Sizse namussuzlu-

ğunuzda da namussuzsunuz...Bu bitmiş, tükenmiş, ölüsü kokmuş sözde sol siyaset, yani ESP (Atılım) paçavrası, yandaşları ve müttefikleri, dostları arasında da beş para etmez duruma düşmüş siyasi itibarını, yükseltebilmek ve o ortamda kendinden söz ettirebilmek için belirli periyotlarla biz gerçek devrimcilere-gerçek Marksist-Leninistlere, alçakça, namussuzca, puştça saldırılar düzenlemektedir. **Beşincisidir, bu son saldırısı...** Demek ki, “Puşt puştluğunu, kış kışlığını yap”maktan geri duramıyor...

Bu alçaklara son söz olarak şunu diyoruz:

Eğer bizden ya da sizden ölümlü bir saldırıya yol açarsanız, gencecik insanların ölümüne sebep olursanız, bunun hesabını mutlaka vereceksiniz. İki yüzlü oynayarak, yüzümüze gülüp arkamızdan böyle şeref-sizce saldırılar tertipleyerek yakanızı kurtaracağınızı sanıyorsanız, fena halde yanılıyorsunuz!.. Fare deliğine de girseniz, bulup hesabını soracağız. Bunu bilin!.. **Türkiye Sol Ortamınaysa şunu diyoruz:** Yahu, bu rezilleri, bu insan suratlı madrabazları, görün, tanıyın artık... Başka ne diyelim... **07.08.2011**

Halkın Kurtuluş Partisi
Genel Merkezi

CIA oyuncağı, CIA Sosyalisti ESP Cebeci'de hak ettiği cevabı bir kez daha aldı

Ankara Üniversitesi'nin Cebeci Kampusunda başlatmıştınız kalleşçe saldırılarınızın ilkinizi. Sonra sırasıyla, Gazi Mahallesi'nde, Hacettepe Beytepe Kampusunda, İstanbul Sancaktepe'de devam ettiniz alçakça saldırılarınıza. Beşinci saldırınızda kendinizi de aştınız, neredeyse oyuncağı olduğunuz CIA'nın yöntemleriyle yarışır hale geldiniz. Sancaktepe İlçe Örgütü'nden çıkan 2 işçi yoldaşımızı takip edip, pusu kurup, orantısız bir güçle saldırdınız. Ve son saldırınızı da, 14-15 Mart 2012 tarihlerinde, ilk saldırınızı başlattığınız Ankara-Cebeci Kampusunda gerçekleştirdiniz.

Bize karşı saldırılarınızda da hep Nazi Yöntemlerini kullandınız. Diğer sol siyasetleri yanınıza çekebilmek için şeytanın bile aklına gelmeyen yalanlara başvurduunuz. Hep saldıran siz olduğunuz halde Dev-

rimci Kamuoyuna bizi saldırgan göstermeye çalıştınız. Bize İP'çi dediniz, Ulusalıcı dediniz, olmadı Faşist dediniz. Hazmedemediniz gelişmemizi, ideolojik üstünlüğümüzü. Unutamadınız Nakliyat-İş'in yönetimine gerçek devrimcilerin geldiği Kongreyi. Rezilliğiniz, gerçek devrimcilere olan düşmanlığınız o kongre ile ortaya çıkmaya başlamıştı. 1995 yılının Ocak ayında yapılan Kongreden başlayarak küçüldünüz, aşağılaştınız, bayağılaştınız, sahtekârlaştınız, rezilleştiniz, namussuzlaştınız, hainleştiniz.

Dostça yaptık uyarılarımızı. Yapmayın, dedik. Kendinize gelin, dedik. Bizim derdimiz ABD ve AB Emperyalistleriyle, onların yerli ortakları Finans-Kapitalistlerle ve Tefeci-Bezirgânlarla, dedik. Bizi uğraştırmayın, yolumuza moloz olarak çıkıp bizi oyalamayın, bizi İşçi Sınıfımızı örgütlemekten, İşçi Sınıfına daha fazla direniş, grev hediye etme işimizden alıkoymayın, dedik. Dinletemedik.

Bizim tarihimiz tertemiz, şu ana kadar ellerimize devrimci kanı bulaşmadı, hiçbir zaman, hiçbir devrimci gruba saldırıda bulunmadık, dedik. Ama saldıran olursa da İsa gibi öbür yanağımızı çevirmeyiz, misliyle mukabele eder, nefis savunmamızı da herkesin anlayacağı dilden gerçekleştiririz, dedik. O yüzden bize bulaşmayın, bizden uzak durun, dedik. Hatta ve hatta **“Lütfen!..”** dedik.

Anlamadınız. Bir değil, iki değil tam altı kez aynı yola başvurdunuz. Bizim en az 2 veya 3 katımızla saldırdınız bizlere. Her saldırınızda, sayımızın azlığına rağmen, her seferinde hak ettiğiniz cevabı aldınız. Her seferinde topukladınız. “Hain korkak olur”. Yüreğiniz yetmedi birebir kavgaya. Sinsice yollara başvurdunuz. Uslanmadınız, akıllanmadınız... Her hak ettiğiniz cevabı aldığınızda da, Küçük Emrah misali boynunuzu büküp, diğer devrimci gruplara kendinizi masum göstermek için mızıldandınız, **“HKP bizi dövdü”**, **“HKP bize saldırdı”** diye. Durmadan ağladınız, ağladınız... İlk seferde bu masumiyet numaralarını bayağı yutturdunuz sol siyasetlere. Ama artık bu noktada deniz bitti. Artık yemiyor bu yalanları diğer siyasetler. Artık kandıramayacaksınız. Çünkü devrimci namusu olan herkes gördü sizin yalanlarınızı. Artık biz bizeyiz.

Gelelim son saldırınıza:

İçinde Kurtuluş Partisi Gençliği’nden Yoldaşların da bulunduğu **Ankara Üniversitesi Bilimsel Düşünce Topluluğu**, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesinde **“Türkiye’de Aydın Olmak”** konulu bir konferans gerçekleştirme kararı alır. Konferans tarihi 15 Mart Perşembe olarak saptanır. Konuşmacılar Cumhuriyet Gazetesi yazarı **Bekir COŞKUN** ile Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğrenci Derneği Eski Başkanı, Ankara Barosu Avukat Hakları Merkezi Üyesi Yol-

daşımız **Av. Doğan ERKAN**'dır. Günler öncesinden çalışmalara başlanır, afişler kampuslarda yapılmaya başlanır. Konferanstan bir gün önce, 14 Mart arşamba günü, etkinliğin gerçekleştirileceği Cebeci Kampusunda stant açılır, el ilanları dağıtılmaya başlanır.

Saat 12.30'da geldiniz yalanlarınıza alet ettiğiniz birkaç siyasetin okuldaki temsilcisiyle. Yine sindiniz bir kenarda, yine kimliğinizi sakladınız. Kendi kimliğinizi drşte açık etme cesaretini de onurunu da gsteremediniz. Sordunuz standın başında bulunan arkadaşlara. "İçinizde HKP'liler var mı?", diye. Bizler, Usta'mız Kıvılcımlı'dan da, nderlerimizden de siyasi kimliğimizi saklamamayı ğrendik. Gençlerimiz de böyle yetişti, böyle yetişiyor. Yoldaşlarımız da, "biz HKP'liyiz", diyorlar. Sizlerin yanıtı da, "içinde HKP'lilerin bulunduğu topluluğa biz Cebeci'de iş yaptırmayız", oluyor. Arkadaşlarımız sizleri, "kimse-nin böyle bir şeye hakkı yok", deyip gönderiyor.

O saatte saldırmaya yüreğiniz yetmiyor, yeteri kadar insanı kandıramadınız herhalde. Fiili aşağılık saldırınızı 25-30 kadar kişiyle saat 14.55'te gerçekleştirdiniz. Arkadaşlarımızın sayısı biri kadın 7 kişi. Arkadaşlarımız her zaman olduğu gibi yiğitçe karşılık veriyorlar sizin bu namussuzca saldırınıza. Geri adım atmıyorlar. Özel Güvenlik araya girip ayırıyor kavgayı. Cebeci Kampusunda insanlar sizi değil, 25-30 kişilik gruha karşı geri adım atmayıp sloganlarına devam

eden yoldaşlarımızı konuşuyor. Devrimci ahlaktan, namustan nasibini almayanların halkımızın gönlünde yeri olamaz. Size, CIA'nın, Ajan-Provokatörlerin kucağında yer var sadece.

15 Mart Perşembe günü saat 15:00'da, konferansın gerçekleştirileceği salonda 250 kişi vardı. Sizlerin tüm çabalarına rağmen, konferansa müdahale edeceğiz, etkinliği gerçekleştirmeyeceğiz söylentilerini yaymanıza rağmen, etkinlik gerçekleştirildi. Konuşmalar yapıldı. Ne planlandı, ne kararlar alındıysa hepsi adım adım gerçekleştirildi.

DPG dışında hiçbir siyaseti artık kandıramadığınızı da ortaya çıktı. CIA'nın oynattığı şeflerinizden aldığınız emri yerine getirmek durumundaydınız. Sinsice geldiniz yine, ceplerinizde soda şişeleriyle. Provoke etmek istediniz etkinliği. Yine saldırdınız namussuzca. Planınız, şişeleri kırarak saldırmaktı herhalde. "Kusura bakmayın!" yine olmadı. Bu sefer çok hırpalandınız, çok canınız acıdı ve bu sefer hadi hakkınızı yemeyelim, iyi kaçtınız. Bu sefer çok net gördük popolarınızdaki topuklarınızın izlerini. Yine ağladınız, bize saldırdı HKP'li faşist çete, diye. Her zamanki gibi on parmağınızda on kara...

O kadar yürek yoksunusunuz, o kadar zavallısınız, o kadar gözünüz dönmüş, o kadar hazımsızsınız ki, sadece konferansı izlemeye gelip etkinliğin yapılacağı

yeri soran sıradan bir öğrenciyi 5-10 kişi aranızda alıp hırpalıyorsunuz. Gencin şanssızlığı, sizin gibi insan müsveddeleriyle karşılaşmak. İşte sizin “devrimci” adaletinizin, “devrimci ahlakınızın” en somut göstergesi. Bırakalım Devrimciliği hangi insancıl değerlerle bağdaşır sizin bu yaptığınızı? Devrimci Kamuoyuna daha başka kanıt göstermeye gerek yok sanıyoruz.

Ama şuna inanın bizler çok üzülüyoruz. Sizi hâlâ sol görenler var, sizi “devrimci” bilenler var, sizin namussuzca saldırılarınızı görmeyip, sol içi çatışma diyenler var. Onlar için çok üzülüyoruz. Onlar da anlayacaklar. Onlar da ayırdına varacaklar gerçek devrimcilerle, sahte devrimcilerin, Halk Örgütleriyle, ajanprovokatör örgütlerin.

Bize bulaştıkça eriyip gidiyorsunuz. Fakat bizim, sizi tümenden yok etmek gibi bir niyetimiz ve amacımız yok. Sizin CIA’nın kucağında oynayan şefleriniz artık iflah olmaz. Onlar için hiçbir umut yok. Bizim onları düzeltmek, doğru devrimci hatta çekmek için verdiğimiz bunca çabaya ve emeğe rağmen daha da namussuzlaşmış, alçaklaşmış, düzenbazlaştıklarına göre onlar devşirilmişlerdir CIA’ca. Yani haindirler. İhanetin affı olmaz Devrimcilikte.

Ama tabanınızda yaptıkları provokasyonların devrimcilik olduğunu sanan bir sürü kandırılmış zavallı genç var. Bize saldıranların büyük çoğunluğu da bu

kategoridendir. İşte biz onları hâlâ eleştirip uyararak devrimcileştirmek, Devrimci Saflara kazanmak istiyoruz. O yüzden bize saldıranların yaralananları için de üzülüyoruz. Nihayetinde onlar da bu halkın çocukları.

Fakat daha fazlası elden gelmez ki... Devrimcilikte eleştiri ve uyarının dışında bir yanlış düzeltme yöntemi yok ki...

Biz inanıyoruz; onlar da sonunda anlayacaklar bu yaptıklarının Devrimcilik olmadığını, kandırıldıklarını, oyuna getirildiklerini, kullanıldıklarını...

Bizi hiç kimse bugüne dek korkutamadı, yıldıramadı. İşkence tezgâhlarında da korku yaşamadan, yürek atışlarımız normal temposunun üstüne çıkmadan direndik. Devrimci onuru ve namusu koruduk. Kontrgerilla'nın özel örgütü MHP'li faşistlerle yaptığımız mücadelede de yine aynı kararlılık ve yiğitlikte vurduk, vurulduk. Ama korku asla yaşamadık. Gerçek devrimci korku yaşamaz. Usta'mızın dediği gibi; "Devrimcilikte vurmak da vardır, vurulmak da." Hepsi bugüne dek vız geldi, bundan sonra da öyle gelecektir.

Faşist cellâtların, işkencecilerin yapamadığını sizin zavallı, hain, devşirilmiş şefleriniz yapacaklarını mı sanıyorlar? Gülünür buna. Onların yaptığı, yemeğe konan sinek misali mide bulandırmaktır sadece, bizim için. Ya da yaz günleri insana musallat olan sivrisinek vızıltısıdır.

Ha, Şunu da tekrarlayalım. Eğer bu saldırılarınız sırasında ölümlü bir olay gerçekleŐir ve bir halk çocuğu hayatını yitirirse o zaman yapılanın hesabını, satılmıŐ, hain Őeffleriniz (fare deliğine de kaçıp saklanmış olsalar bulunurlar) verirler. Bunu da adları gibi bilsinler.

Dünyanın her geri ülkesi gibi, Türkiye’de de Parababaları iktidarı devrilecek ve Halk Devrimi gerçekleŐecektir. Ve bu bizim izlediğimiz yoldan gidilerek gerçekleŐecektir. Bundan yüzde yüz eminiz. **17.03.2012**

Halkın Kurtuluş Partisi
Ankara İl rgt

*Yamanlar 'daki İPSD duvarına ve
Yoldaşlarımızın arabasına, evlerinin karşısına
gece yarısı "MLKP" yazısı yazan:*

CIA devşirmeleri itçil saldırılarına bir yenisini daha ekledi

Esasında çakalların bu saldırısına "İtçil" demek dahi, bu hayvanlara hakaret olur. Çünkü, bu zavallı hayvanlar hiçbir zaman böylesine kalleşçe yöntemlerle düşmanına saldırmaz.

Ama bu CIA devşirmelerinde köpecikler kadar olsun cesaret, yürek, namus olmadığı için; afiş asan, mahallesinde stand açıp devrimci çalışma yapan yoldaşlarımıza pusu kurarak tek bir kişiye onlarcası birden saldırırlar... Yine Üniversitelerde devrimci çalışma yapan yoldaşlarımızın konferansını basıp dağıtmak isterler... Her defasında da hak ettikleri cevabı alınca, "HKP'li faşistler devrimcilere saldırdı" diyerek mazlumları oynarlar.

Bugüne kadar tam altı defa yoldaşlarımıza saldırıldılar. Her defasında da anladıkları dilden cevaplarını aldılar. Altıncı saldırılarında, Ankara Üniversitesi Cebeci Kampusunda Cumhuriyet Yazarı Bekir COŞKUN'un da katıldığı “**Türkiye’de Aydın Olmak**” konulu Konferansı yaptırmamaya çalıştılar. Anladıkları dilden cevaplarını alınca da daha salona dahi yaklaşmadan birbirlerini çarpıp düşürerek ve birbirlerinin üstüne basıp ezerek kaçtılar.

Yedinci saldırılarını ise; dün gece yarısında yine korkakça, yine haince ve yine kallesçe burada (Yamanlar’da) gerçekleştirdiler. Mahallede herkesin derin uykuda olduğu ve kimsenin görmediği bir ortamda, dernek binasının duvarına ve yoldaşlarımızın arabasına, evlerinin karşısındaki duvarlara “MLKP”, derneğin çevresindeki emekçi halkımızın evinin duvarına da “Devrimcilere Uzanan Eller Kırılacak(!)” diye yazılar yazmışlar.

İşte bunların devrimcilikleri... Bunların devrimcilikleri, emekçi halkın duvarını kirletmek, tanınmamak için gece yarısı gizlice yazı yazmaktır. Ondandır hesap soracaklarmış... Devrimcilik kim, siz kim? Bari bu güzel kelimeleri kirletmeyin. Sizin bu işaretlemelerinizi 12 Eylül öncesinde Maraş, Çorum gibi Katliamlarda, geçtiğimiz aylarda da Adıyaman’da evleri işaretleyen MHP’li faşistler yapıyordu. Kimlerden ilham aldığımız belli..

Aferin sizlere, böyle yapmaya devam edin... Zaten sizin en büyük devrimci eyleminiz böylesi çapulculuklardır. Bunlar, hiçbir üretimle ilgisi olmayan, parasızlıktan emekçi halkın çamaşır ipini, balkondaki halısını dahi çalıp satan sürüngenler; üretimde bulunmak, alinteri dökerek geçim sağlamak yerine evindeki yaşlı dedesinin, ninesinin emekli maaşını aşırarak geçinen zavallılar tayfasındandır. Ne denir bunlara? Ancak acınır... Acıyoruz... Yazık.

Ancak şu bilinsin ki, siz bize CIA devşirmesi şeflerinizin emriyle ne kadar saldırırsanız saldırın; biz size sizin yönteminizle cevap vermeyeceğiz. Fakat yapacağınız her açıktan saldırıda, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da anladığımız dilden konuşmaya devam edeceğiz.

Cebeci'deki altıncı saldırınızda diğer sol gruplar da sizin gerçek yüzünüzü iyice gördüler. Artık Denizler'in, Mahirler'in ideolojisiyle ve izledikleri yolla hiçbir ilginizin olmadığı da kabak gibi meydana çıktı. O kandırmacanız da artık iflas etti. Yüzük taşı gibi açığa çıktınız. Kimseyi kandıramadınız. Yalnızlaştınız. Artık biz bizemiz.

Yamanlar'da da Partimizin ve İPSD'nin faaliyetlerinden, Yamanlar Halkı ile kucaklaşmasından rahatsızlığınız belli. Partimizin gelişmesi, kitleselleşmesi, kucağında oturduğunuz CIA şefleri gibi sizleri de ra-

hatsız ediyor. İşte bundan kuduruyorsunuz. Her gün işten çıktıktan sonra bu derneği açan, burada bulunan yoldaşlarımızın karşısına mertçe, yiğitçe çıkmak yerine, gizli gizli duvar yazılarıyla salyalarınızı akıtıyorsunuz. Halkımız ne de güzel demiş; **“İt ürür kervan yürür.”** diye...

Size sizin yöntemlerinizle cevap vermek, sizin gibi olmak demektir. Alçalmak, çukurlaşmak, çakallaşmaktır. Zira bizim yapacak çok işimiz var. Özelde Yamanlar Halkını, genelde Türkiye Halklarını örgütlemek, Demokratik Halk İktidarını kurmak gibi yüce bir görevimiz var. Bizi bu görevimizi yerine getirmekten hiçbir güç alıkoyamaz... **27.03.2012**

Halkın Kurtuluş Partisi
İzmir İl Örgütü

“Partizan-İşçi Köylü-Özgür Gelecek” ile Kartal’da aramızda yaşanan olay üzerine...

Kartal Belediyesi 15 Haziran 2012’de başlayıp 20 gün sürecek bir şenlik düzenledi her yıl olduğu gibi. Bu etkinliğin bir parçası olarak da Kartal Meydanı’nda **Kitap Fuarı** açtı. Biz iki sene önce de bu fuarda stand açmıştık. Geçen yıl işlerin yoğunluğundan ve oradan kaynaklanan telaştan geç başvurduk Belediye’ye fuara katılmak için. Bize yer kalmadığını bütün standların dolduğunu söylediler. Biz de “hata bizde” deyip katılmadık.

Bu yıl oradan çıkardığımız dersle gününde başvurumuzu yaptık. Katılımcıların oluşturduğu toplantılara katıldık ve fuardaki yerimiz belirlendi. Bizim yer aldığımız öbekte katılımcıların sıralaması şöyleydi: Halk Cephesi, Kaldıraç, Yazılama Yayınevi (TKP), Derleniş Yayınları-Halkın Kurtuluş Partisi, O2 Yayınevi.

Fuar 15 Haziran Cuma günü açıldı. Bütün katılımcılar yerlerini aldılar, stantlarını açtılar.

16 Haziran günü biz İşçi Sınıfımızın Şanlı Direnişinin yıldönümünü kutlamak için Borusan Direnişçi İşçileri'nin eylemlerini sürdürdükleri Tuzla'daki işyerine gittik. Şanlı Direnişin özüne çok uygun düştüğü için; bugün de aynı ruhu taşıyan ve yaşatan Direnişçi İşçilerle omuz omuza meydanda kutlamak istedik. Tüm Yoldaşlarımız haklı olarak bu heyecanı birebir paylaşmak ve yaşamak isteğinde oldu. O nedenle de “kitap standımızı kutlama sonrasında açalım, birkaç arkadaşı buraya bağlayarak onları heyecandan mahrum etmeyelim” dedik. İki yanımızda bulunan komşularımıza da, yani Yazılama (TKP) ve O2 Yayınevi görevlilerine söyledik. “Standımıza bakarak olun biz öğleden sonra sözünü ettiğimiz eylemimiz bittikten sonra geleceğiz” dedik. “Tamam” dediler.

Stant görevlilerinin sözcüsü ve sorumlusu Kadın Yoldaşımız saat 11:00 civarında komşularımızı arayıp “standımızla ilgili bir olumsuzluk var mı?” diye sorar. “Hayır yok” denir. Yoldaşımız “iyi, biz 2 saatte geliriz” der. Tam eylemimizin bitip görevli yoldaşlarımızın standı döneceği sırada telefon çalar. Arayan komşumuz, standımıza “Partizan-İşçi Köylü-Özgür Gelecek” adlı grubun gelip yerleşmeye başladığını söyler. Bunun üzerine Kadın Yoldaşımız hızla stant

yerine intikal eder. İşgalci Partizancılara burasının bize ait olduğunu, dün de bizim burada olduğumuzu ve bugün geç kalışımızın sebebini komşularımıza da bildirdiğimizi söyler. Bu arada görür ki bizim döviz ve afişlerimiz indirilmiştir, yok edilmiştir. İşgalciler laf anlayıcı değildirler. Kendilerinin buraya yerleştiklerini, buranın bundan böyle kendilerine ait olduğunu iddia ederler. Arkadaşımız; **“Yaptığınız doğru değil, dün siz öbür bloktaydınız, orada yeriniz vardı ve belirlenen o yerde standınızı açmıştınız. Bugün durup dururken niye gelip yerimizi işgal ediyorsunuz?”** diye sorar. Aldığı yanıt küstahçadır: **“Bugün böyle oldu”** derler. Yoldaşımız yaptıklarının çok yanlış olduğunu değerlendireceğimizi söyler.

Arkadaşımız durumun bu minval üzere olduğunu gelip anlattı. Değerlendirdik. Bunun kabul edilemez olduğunda hemfikir olduk. Ama “iş iyilikle çözmek için sonuna kadar sabırlı ve mücadeleci olalım” dedik. Genç arkadaşlarımızın heyecanlı bir davranışının tatsız, olumsuz gelişmelere yol açmaması için de grubumuzun başına Partimizin yaşı 60’a yaklaşan Avukat Yoldaşımızı verdik.

Yoldaşlarımız fuar yerine geliyorlar. İşgalcilerin ruhiyatlarına tanık olunduğu için işi, Belediye kanalıyla çözelim, Belediye resmi olarak yaptıklarının işgal olduğunu bildirirse belki söz dinlerler ve kendilerine tahsis edilen yerlerine geri dönerler, diye düşünürler.

İlkin durumu Fuardaki Belediye görevlilerine bildirirler. Bir görevli, “Bunlara ben de işin başlangıcında uyarıda bulundum. Burası Derleniş Yayınları ve Kurtuluş Partisi’nindir, buraya niye geldiniz? dedim ama dinlemediler”, der. Belediye’nin iki görevlisine daha durum anlatılır. Onlar da “bizim bunu düzeltmeye yetkimiz yok, yetkili olan Simay Hanım’dır”, der. “Peki, o Hanımla görüştürün bizi” der Yoldaşlarımız. “Şu anda burada yok” derler. “O zaman telefonunu verin, telefonla kendisine durumu anlatalım” denir. “Telefonunu da veremeyiz” yanıtını verir Belediye görevlileri.

O zaman mecburen iş başa düşer. İhale üzerimize kalır. İşgal altında olan standımıza gidilir. Avukat Yoldaşımız hayatının en kibar, hoşgörülü konuşmasını yapar. Der ki: **“Arkadaşlar bakın biz devrimciyiz, bu gibi şeyler devrimciler arasında olmaz, olmamalı.”** Aldığı yanıt ne yazık ki tam bir düş kırıklığı yaratır. **“Bırak devrimciliği, o başka konu”** der işgalcilerin sorumlusu kadın. Yoldaşımız bu hakaretimiz, küçümseyici tavra rağmen sabrını sürdürmeyi başarır. “Tamam öyleyse, devrimcilikle ilgili olmayan bir açıdan bakalım meseleye: Pazarıcı esnafı bile sizin yaptığınızı yapmaz. Bir esnaf gelip bir başka esnafın tahtasını (yerini) işgal etmez. Bırakalım işgali, bunu düşünmez bile. Adına mafya denen çakal örgütleri arasında bile olmaz böyle şeyler. Onların bile ilişkilerini düzenleyen, belli kuralları, değerleri vardır. Bunlara

da titizlikle uyulur. Sizin bu yaptığınız apaçık işgaldır. Bundan vazgeçin” der. Yoldaşımız. Aldığı yanıt yine aynı tonda ve paraleldedir: **“Evet işgalse işgal, var mı diyeceğiniz?”**

Yoldaşımız bu konuşmaların yarın inkâr edilmemesi için diğer devrimci gruplara ve yolun karşı tarafında bulunan esnafa hitap ederek şöyle der:

“Bakın arkadaşlar, bu vatandaşlar gelip bize ait olan yerimizi işgal etmişler, siz de buna tanıksınız. Bakın hepimizin duyacağı şekilde konuşuyorum, bu arkadaşlara rica ediyorum, lütfen yerimizi boşaltın!”

Alınan yanıt yine aynı paraleldedir: Onun üzerine sorumlu Yoldaşımız Yoldaşlarımıza hitaben: “Arkadaşlar işgalcileri yerimizden çıkarıyoruz!” der.

Arkadaşlarımız bir saldırıda bulunmazlar. El, kol, ayak hareketi yapmazlar. Sopa filan da kullanmazlar tabii. İşgalcileri kucaklayarak stanttan çıkarmak isterler. Fakat işgalci iki erkekten biri çıkmadığı gibi arkadaşlarımıza da el kol uzatmaya başlar. Onun üzerine arkadaşlarımız zor kullanarak kucaklayıp dışarı atmak isterler. Yine tepkisel davranışlarını sürdürür. Onun üzerine yıkılır. Tekrar ayağa kalkar. Aynı şeyleri yapar. Tekrar yıkılır. Tabii bu arada da yara alır. Diğer genç erkek sanırız hakkaniyet duygusuna sahip olduğu için çıkmamakta direnmesine rağmen el kol hareketi yap-

maz. Bu nedenle de hırpalanmaz. Görüldüğü şekliyle bir yara almaz.

İşgalcilerin sorumlusu kadın da hırçın ve saldırgan-
dır. Buna rağmen hiçbir erkek arkadaşımız bu kişiye
tek bir fiske vurmaz. El bile sürmez. Sadece bir kadın
Yoldaşımız yorgun ve bezgin annelerin haylaz bebe-
lerine yaptıkları gibi poposuna bir sopayla hafifçe bir
kez vurur. Ondan sonra işgalciler çekip giderler.

Sorumlu arkadaşımızın uyarısı üzerine, kitaplarına,
afişlerine ve posterlerine hiçbir zarar verilmez. Onlar
itinayla katlanır, bir kenara konur gelip almaları için.
Nitekim almışlardır. Bu tatsız olay sonrasında biz stan-
dımızı açtık. Geç vakte kadar, yani fuarda ziyaretçi
kalmayınca kadar orada kaldık. Sonra da Partimize
döndük. O günkü olay bundan ibarettir.

Ertesi sabah Yoldaşlarımız yine standımızın bulun-
duğu yere gelir. Belediye yetkilileri gelerek Yoldaş-
larımızdan ricada bulunur: Belediye Başkanı Danış-
manı, Hukuk Müşaviri ve Fuarın katılımcısı esnaflar
arasından seçilen bir Komitenin durumu değerlendire-
ceğini ve bizim de ona uymamız istenir. Biz “tamam”
deriz. Bu arada işgalci gruba dahil 10-15 arası lise ça-
ğındaki genç fuara gelir. Bizi faşistlikle suçlayan ve
hesap sorulacağını içeren o malum sloganları gevele-
meye başlarlar. Ve önümüzden geçerler. Ama hepsinin
başları yerdedir. Yani ayakuçlarına bakarlar. Başların-

da da bir gün önceki hırçın kadın arkadaşları vardır. Elinde de plastik bardakta çay vardır. Ama çayı ağzına götürürken ellerinin titremesinden bardak ağzının yerini bulmakta zorlanmaktadır. Çayın bir kısmı da bu titreşimler sonucunda çenesinden süzülerek yere akar. Yoldaşlarımız insan yüreğine sahiptir. Acırlar, üzülmeler. Yürekları sızlar ve acı acı tebessümle izlemekten öte hiçbir davranışta bulunmazlar.

İşgalci sözde sol grup ne yazık ki genç insanları bu hallere düşürmektedir işte. Gerçekten de ciddi sokak kabadayısı, mafyacı çakal örgütleri bile insanlarını böyle durumlara düşürmez. Önce haksızlığı, düzenbazlığı, madrabazlığı devrimcilik diye yutturacaksınız bu zavallı gençlere, sonra da onları böylesine rezil edeceksin. Yazık...

Öğleden sonra yukarda andığımız heyetle toplantı yapıldı. Esnaflar arasında “Kartal Sahaf” diye bilinen dükkânın sahibi ve Belge Yayınlarının temsilcisi de vardı.

Karşılıklı olarak olay anlatıldı. Komite sorumlusu esnaflar ve Belediye yetkilileri Yoldaşlarımızdan ricada bulunuyorlar: “Sizden özel olarak rica ediyoruz. Tamam, onların yaptığı işgalcilik, ama siz de adam dövmüşsünüz, yaralamışsınız. Siz bugün standınızı açmayın, yarın durumu hep birlikte değerlendirelim, bir karar alalım.” Biz “tamam” dedik. Biz orada olay

çıkarmaktan yana değildik. Zaten hep söylediğimiz gibi bizim sol gruplarla asla böyle bir işimiz olmaz. Ama daha önce de hep olduğu gibi gelip saldırılırsa; şimdi olduğu gibi bize resmen tahsis edilen yer keyfi bir şekilde, zorbalıkla işgal edilmeye kalkılırsa buna da asla izin vermeyiz, sessiz kalmayız, bunları sineye çekmeyiz, hiç kimse de böyle haksızlıkları sineye çekmemeli. İnsanî, vicdanî, ahlâkî ve devrimci değerler böyle emreder. Biz bunu biliriz. Değerlerimizi de canımız pahasına, tereddütsüz koruruz.

Yalnız bir tek şartımız olur, o da yerimizin bu işgalci gruba tahsis edilmemesi, işgalcilerin ödüllendirilmemesidir. (Buna da uyulmuştur; hem o gün hem de etkinlik süresince.)

Temsilciler bize teşekkür ettiler anlayışımızdan dolayı.

Haa bu arada söylemeyi unuttuğumuz bir şey oldu: Biz olayın ertesi günü, sabah standımıza gelince afişlerimizin, posterlerimizin, sandalye vb. eşyalarımızın olmadığını gördük. Onun yerine işgalcilerin afişleri asılmıştı. Anladık ki çakallığı, korkakça ve sinsice pis işler yapmayı devrimcilik sanan bu acınası siyaset yine kendine uygun olanı yapmıştı. Sonra sitelerinde bu çakallıklarıyla övündüklerini gördük. Hazin...

Bir gün sonra sözleştiğimiz üzere bizi Belediye'nin Kültür İşlerinden sorumlu görevlisi aradı ve Komite-

nin bize Fuarda yeni bir yer belirleyeceğini, artık eski yerde olmamamızı söyledi. Biz de tamam dedik. Dedik ya; biz mesele çıkarıcı değiliz. Bu yeni yer belirlendi ve bize bildirildi. Biz de orada standımız açtık. Bizim bu yüce gönüllülüğümüz, ciddiyetimiz ve yüksek insanî tutumumuz karşısında hem Belediye yetkilileri, hem de esnaf yetkilileri etkilendi. İçten teşekkürlerini ilettiler bize.

Biz, tüm bu Komite temsilcilerine bir uyarıda bulduk. Dedik ki, bu işgalci grup ciddiyetsiz, sorumsuz, çamurluk etmeyi, tavuk kakası gibi orayı burayı kirletmeyi, bulaşmayı marifet sanır. Bunlarda bırakalım yüksek devrimci değerleri, devrimci ahlâkı, sıradan insanî ahlâk, aydın namusu bile yok. Ne yazık ki hazin gerçeklik bu... O nedenle yeniden benzer pislikler edebilirler. Siz de Esnaf ve Belediye yetkilileri olarak Fuar süresince dikkatli ve gözlemci olursanız kimin ne yaptığını anında görürsünüz. Biz de boş yere suçlu duruma düşmeyiz. Biz böyle olaylarla anılmak istemeyiz. Ama ne yazık ki, kader mi diyelim, Türkiye solunun içinde bulunduğu içler acısı durum mu diyelim? bizi bu tür tatsız işlerin tarafı durumuna getiriyor. Hiç istememize rağmen...

İşgalci grup, bugüne kadar hep karşılaştığımız gibi, yine olayı tersyüz ederek anlatmış Özgür Gelecek adlı sitesinde.

Yahu etmeyin! Bakın biz size defalarca söyledik. “Lütfen” dedik, “bize bulaşmayın.” Gidin nerede ne yaparsanız yapın. Bizim ilgi alanımızda değilsiniz. Hiç ilgilendirmiyor yapıp ettikleriniz bizi.

Neden mi?

Çünkü devrimcilikle zerre ilgisi yok ettiklerinizin, yaptıklarınızın. Sol söyleminizin dışında hiçbir sol yönünüz yok. Savunduğunuz her tez AB-D Emperyalistlerinin “Project Democracy” diye adlandırdığı Proje kapsamındadır. Bakın AB-D, Pentagon, CIA, ABD Dışişleri Bakanlığı, Avrupa Parlamentosu bayılıyor sizin devrimciliğinize ve sizin gibi devrimcilere. Bakın sizi “Umut Kaynağı” , “Demokrasi Güçleri” ilan etti adamlar. Boşuna mı? Keriz mi onlar? Siz bedavaya gidiyorsunuz. Gönüllü hizmetkarlık sizinki. Tüm tezleriniz CIA’nın, Pentagon’un tezleri.

İşte o yüzden CIA’nın eski Ortadoğu Masası Şefi Graham Fuller daha geçenlerde şu açıklamada bulundu: **“Türkiye’ye bugün daha fazla İslam değil, daha fazla sol lazım.”**

Düşünebiliyor musunuz? CIA’nın Ortadoğu Masası Şefi, Türkiye’de daha çok sol olsun istiyor. “Türkiye’nin ihtiyacı bu” diyor. Onun kastettiği sizlersiniz. Sizin gibi Sol. Sizlerin daha da çoğalmasını istiyor. Çünkü gönüllü, en güzel şekilde, bedavadan hizmet ediyorsunuz adamlara (AB-D’ye).

“İslamcı Tayyipgiller, Pensilvanyalı İblis, MHP’li faşistler; CIA-MOSSAD-Fethullah üçlüsünün bir tertibi olan kaset operasyonu ile bozulup yeniden düzölen tırışkadan Sosyal Demokrat CHP yönetimi ve bunlar gibi Meclis içinde ve dışında iktidarıyla muhalefetiyle tüm Amerikancı Burjuva hareketler zaten emrimizde ve hizmetimizde”, diyor. “Bunların tümü bizden görev vermemizi bekliyor” diyor. “Bir de aynı beklenti içinde olan daha güçlü bir sol hareket olsa tadından yenmez olur bizim için” diyor. İşte ondan güçlenmenizi istiyor sizin. Ama siz bunları nereden anlayacaksınız?.. Sizde anlayış ve kavrayış sıfırın altında. Onlarca kez yazdık, söyledik. Sizler anlamadınız.

Fakat biz insandan umut kesmeyiz. Az da olsa içinizden aklına ihanet içinde olmayan insanlar bizi anlamaya başladı. ESP’den bile bize gelen gençler var. Ve bu gençler diyor ki: “Orada kafamıza takılan bazı soruları sorunca sorularımıza cevap vermek yerine ‘sen de ulusalcı olmuşsun’ diye suçlamada bulundular. Size gelip sordum, siz her şeyi bize ikna olacağımız şekilde, aklımızın tümüyle yatacağı şekilde açıkladınız. Sizin en önemli özelliğiniz bütün tezlerinizi somut belgelerle kanıtlamanız. Hiçbir soyut teziniz yok. O yüzden size inandık.”

Tabii giderek çoğalacak böyle insanlar ve siz eriyeceksiniz günbegün. Teorik olarak iflas ettiniz. Pratikte

var olma hakkınız otomatikman ortadan kalktı. O yüzden bayır aşağı gidiyorsunuz.

Haa şunu da belirtelim: Bugün savunduğunuz tüm tezler Doğu Perinçek ve PDA tayfasının 12 Mart öncesinden başlayarak 1995'e kadar savunduğu tezlerdir. Ama her konudaki tezleriniz... 1995'te Doğu Perinçek ve ekibi sizleri bu CIA tezleriyle tam anlamıyla doktrine ederek yetiştirdikten sonra aniden takla attı-dönüş yaptı. 180 derecelik bir dönüşle dün en karşı olduklarını bugün en savunur duruma geldi. En hızlı ulusalcı oldu. Onun hayatı, bir uçtan bir uca zıplamakla, savrulmakla geçti. Siyasi cambazlık etmekle geçti.

O 70'li yıllarda **“Türkiye Devrimi'nin Yolu”** adıyla yayımladığı kitapta (Aydınlık Yayınları) der ki: **“Türkiye Devriminin yolu Sovyet Sosyal Emperyalizminin Türkiye'deki işgaline karşı bir isyandan, başkaldırıdan geçecektir.”** Yani ona göre **“Yeni Çarlar”** adını verdiği Sovyetler Türkiye'yi işgal edecek, Türkiye Halkları da buna karşı isyan edecek, isyanı zafere ulaştıracak ve devrim gerçekleşecek. Bu kitap zor da olsa sahaflarda filan bulunabilir. Biz de var...

Aynı Doğu Perinçek 91 sonrasında, yani Sosyalist Kamp'ın yıkılışı sonrasında hiç utanıp sıkılmadan der ki: **“Sovyet Sosyal Emperyalizmi tezi bana ait değildir. Bunu Şahin Alpay, Halil Berktaş gibi Robert Kolejliler Amerika'dan getirdi.”** O'nun için bu tür

yalanları söylemek, soluk almak ya da su içmek kadar doğal ve basittir.

O, 80 öncesi NATO'yu savunuyordu. Bugün görüşte en hızlı NATO ve AB-D karşıtı. Bakalım yarın ne yapacak?

Siz, ne yazık ki, onun ve ekibinin sadece siyasi tezlerini değil; ahlâkî sefaletini de miras olarak devralmışsınız. Yalancılığınız, düzenbazlığınız, sinsiliğiniz, kalleşliğiniz hep aynı.

Olaya neden olan işgalci grubun sözcüsü ve lideri kadın arkadaşınız ilk karşılaşmada der ki Yoldaşlarımız: **“Ermeni Soykırımını kabul etmeyenlerle, bu konuda kitap yazanlarla bizim işimiz olmaz.”**

Tamam yahu! İşiniz olmasın. Biz de istemiyoruz işinizin olmasını. Ama gelip bulaşmayın bize. Bizim dünya kadar Devrimci görevlerimiz var. Bakın şu anda da Yoldaşlarımızın önemli bir bölümü Borusan Holding'le mücadele halinde. Direnişçi İşçi Kardeşlerimizle birlikte hak, ekmek mücadelesi vermekte. Sizin bu sataşmanız yüzünden iki gün aksadı işimiz. Bari bu konuda yaptığınız bile bedavaya gitmesin... Borusan Holding patronu Asım Kocabıyık'a anlatın yaptığınızı. Sizi ödüllendirir. Sırtınızı sıvazlar. AB-D Emperyalistlerinin sıvazladığı gibi.

Ermeni Meselesine gelirsek: Bakın bu konudaki teziniz de İngiliz Dışışleri'nin Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşı sürecinde ortaya attığı bir tezdır. O tezin ideologlarından biri olan Arnold Tonybee'nin ifadesi ile "bir savaş propagandasıdır". Zaten tezin oluşturulduğu yer de Dışışleri Bakanlığı'na bağılı "Savaş Propaganda Bürosu"dur. Siz onu savunuyorsunuz. Hem de şeddelendirerek. İngiliz Emperyalistleri ilk icatları sırasında "Osmanlı 600 bin Ermeni'yi katletti" diyorlardı. Sonra bu sayıyı 800 bin 1 milyon ve en son da 1 buçuk milyona çıkarttılar. Şu an Fransız Emperyalistlerinden AB-D Emperyalistlerine kadar tüm Emperyalistler bu yalanı bu şeddeli haliyle savunuyor. Bakın Sarkozy de aynı şeyi diyor, Bush da Obama da... Yani tüm tezleriniz gibi bu da Emperyalistlere ait bir tez. Sizin yaptığımız hiçbir yenilik yok. Papağanca tekrar sizinki... Tekke müritleri gibi... Bu emperyalist yalanı, sözünü ettiğiniz kitabımızda tüm kanıtlarıyla, matematiksel bir kesinlikte ispatladık. Keşke okuyup anlayabilecek durumda olsanız. Ne diyelim artık? Size Allah yardım etsin, akıl fikir versin. Hep söylediğimiz gibi bizim daha fazlası elimizden gelmiyor. Aklınızı kullanın. Siz insansınız. İnsana bu yaraşır diye onlarca defa söyledik size. Ama siz ayağınızı baş, başınızı ayak yerine koymaktan vazgeçmediniz. Belki Allah yardımcı olur da sizi düzeltir diye düşünüyöruz artık.

Ermenistan Taşnak Partisi Dış İlişkiler Bürosu'nun

sorumlusu **Giro Manoyan** geçen günlerde bir açıklamada bulundu. Aslında bir tekrardı açıklaması. Daha önce de aynı şeyi birçok kez öne sürmüştü. Dedi ki: **“Türkiye’yle ilişkilerimizin normalleşmesi için Vilayet-i Sitte adlı 6 vilayetin bize verilmesi gerekir.”**

Bu 6 vilayet Osmanlı’nın idarî sistemine göredir. Bugünkü Türkiye’nin idarî yapısına göre ise ezici çoğunluğu Kürt illerinden oluşmak üzere (Erzurum ve Diyarbakır da dahildir bu illere) tam 19 ili kapsamaktadır. Vatan Gazetesi’nden okuduk biz bu haberi. Merak eden elektronik ortamdan bulabilir.

Yine hatırlanacaktır: **Ermenistan Cumhurbaşkanı Serj Sarkisyan**, üniversite öğrencilerine hitaben bir konuşmasında **“Karabağ’ı biz aldık, Ağrı’yı size bıraktık”** demişti.

Siz de bu Ermeni liderler kadar açık sözlü olmayı göze alabiliyor musunuz? “Osmanlı yanlış yaptı. Biz bu illeri Ermenistan’a vermeliyiz” diyor musunuz?

İster deyin ister demeyin. Tutumunuz buna hizmet ediyor. Türk ve Kürt Halklarına ihanet içindesiniz. Yarın devrimci hareket gelişecek, böyle kalmayacak. O zaman Kürt illerine giremeyeceksiniz. İşin garibi, o günler geldiğinde, tıpkı başka yerlerde olduğu gibi, Emperyalistler de sizin gibi hainlere sahip çıkmayacak, kurtarıcı olmayacak. Gelecek o günler. Bunu adınız gibi bilin, yazın kafanıza!

Biz Türkiye'nin biricik gerçek devrimci hareketiyiz. Eninde sonunda hareketimiz zafer kazanacak.

Sizlerin bugun ne yaptigi, ne ettigi zerre ilgilendirmiyor bizi. Sizler en buyuk kotulugu kendinize ettiniz. Devrimci varligınıza kastettiniz. Oldurdunuz onu. Şu anda ortalıkta dolaşan bedenleriniz birer hortlak, birer Sol Zombi. İŞte o nedenle Emperyalistler bayılıyor size. Sizin gibilere... Tabiî sizin gibileri dediysek sizden çok daha akıllı olanlarını IMF başkanı bile yapar AB-D Emperyalistleri. Hatırlayınız olur belki: bir önceki IMF Başkanı **Dominik Straus Kahn** da “Ben Sosyalistim” diyordu. Bush'un kankası (İngiliz medyası bile Bush'un Finosu diye adlandırıyor onu) **Tony Blair** de İngiliz İşçi Partisi lideriydi. O da Sosyalist Enternasyonal üyesiydi. (Tabiî Partisi.) İŞte sizin Sosyalistlik söyleminiz de aynen bu türden. Zerre farklı değil.

Sözü fazla uzattık.

Bir kez daha lütfen diyelim ve rica edelim sizden: Bizden uzak durun. Bizim ciddi devrimci işlerimiz var. Sorumluluklarımız, görevlerimiz var... **18 Haziran 2012**

Halkın Kurtuluş Partisi
Genel Merkezi

Biz bu açıklamayı yaptığımız zaman olaya ilişkin işgalci grubun internet sitesinde bir gün arayla şu iki açıklama yer almıştı:

Birinci açıklamaları:

“Kartal’da iki Partizan okuru saldırıya uğradı

“Cumartesi, 16 Haziran 2012 16:13

“Kartal’da her yıl düzenlenen festivalde stand açan iki Partizan okuruna Halkın Kurtuluş Partisi saldırdı. Saldırıda Partizan okurları Özer Çorlu ve Uğur Doğan yaralandı. Yaralılar hastaneye kaldırıldı.”

İkinci Açıklamaları:

“Faşistlerden hesap sorulacak

“Özgür Gelecek tarafından yazıldı.

“Pazar, 17 Haziran 2012 15:55

“16 Haziran günü Kartal’da Umut Yayımcılık-Partizan standına HKP adlı faşist grup tarafından bir saldırı gerçekleştirilmiş ve saldırı sonucu Özgür gelecek okuru Özer Çorlu, Uğur Doğan ve gazete çalışmamız Rahime Karvar çeşitli yerlerinden yaralanmıştı. Demir çubuk sopa ve coplarla saldırı geçekleştiren faşistler akşam geç saatlere kadar bölgede bekleyerek gövde gösterisi gerçekleştirmek istemiş ancak akşam saatlerinde partizan kitlesinin toplanmasının ardından bölgeyi terk etmişlerdir.

“Yine yaşanan saldırının ardından kitap stantlarını gezen Kartal Belediye başkanı Altınok Öz de Partizan BDP ESP SDP DHF Kızılbayrak ve TKP 1920 tarafından “Faşizme karşı omuz omuza”, “Gün gelecek devran dönecek faşistler halka hesap verecek” sloganlarıyla protesto edildi. Protesto karşısında ne yapacağını şaşırın belediye başkanı çareyi stant gezisini sonlandırıp bölgeyi terk etmekte buldu.

“Protesto eyleminin ardından kitle sloganlarla Kartal Meydana doğru alkış ve sloganlarla bir yürüyüş gerçekleştirdi. Bölge halkı da eyleme alkışlarıyla destek verdi. Meydana yaklaşırken Partizan kitlesi tarafından HKP adlı faşist grubun standı dağıtıldı.

“Kartal meydaında sona eren yürüyüşün ardından Partizan adına burada bir açıklama yapıldı. Yapılan açıklamada gerçekleşen saldırının sorumlularının cezasız kalmayacağı vurgulandı.

“Teşhir çalışmaları süreceğ faşistler halka hesap verecek

“Bugün de yapılan saldırı Partizan tarafından kitlesel bildiri dağıtımı ile teşhir edildi.

“Yapılan saldırının esas sorumlularından olan CHP’li kartal belediyesi ve faşist grup HKP bildiri dağıtımı ile Kartal halkına anlatıldı. Kartal halkının ilgiyle karşıladığı çalışma gün içinde çeşitli aralıklarla devam edecek.”

Biz, açıklamamızı yaptığımız zaman, onların resmi sitesinde bulunan bu satırları dikkate alarak konuyu sol ortamın ve halkımızın dikkatine sunmuştuk. Bunların, olay günü gecesi dağıttıkları bildiriye görmemiştik. Sanmıştık ki orada da sitelerindekine benzer yalanlar bulunacak. Sonraki günlerde bir esnaf arkadaştan bildirimlerini edindik. Tabii orada da bir yığın yalan ve demagoji olmakla birlikte, olayın ana eksenini açısından, yukarıdaki açıklamalarından çok farklı, gerçeğin bir yönüyle de olsa itirafı biçiminde bir görüşle karşılaştık. Şimdi bunu herkesin görebilmesi için o bildirimlerini, virgölüne dokunmadan aşağıda veriyoruz:

“Kartal Halkına,

“16 Haziran günü burada, 3. Kartal Kitap Fuarı’nda, kendine Halkın Kurtuluş Partisi diyen faşist ve sopalı bir grup tarafından Umut Yayımcılık-Partizan standına saldırı düzenlendi. Bu saldırıda 2 Partizan okuru yaralandı.

“Daha önce de ESP’li bir arkadaşımızı bıçaklayıp, 24 Nisan günü Ermeni soykırımını protesto eden aralarında Hrant Dink’in ailesinin de bulunduğu eyleme saldıran bu faşist grup; yaptığı saldırı ile “devrimci” maskesi takan halk düşmanı olduklarını bir kez daha kanıtlamıştır.

“Bu yaşanan saldırının diğer sorumlusu da CHP’li Kartal Belediyesi’dir. Kitap fuarı için yapılan toplantılara, devrimcileri, ilericiileri, yurtseverleri dahil etmemek için elinden gelen çabayı gösteren CHP’li Kartal Belediyesi; stand yeri için başvurmuş olmamıza rağmen Umut Yayımcılık’a ve birçok devrimci, ilerici kuruma yer vermemiştir.

“Yaklaşık 4 senedir süren bu festivalde her sene belediye devrimcilerin yer açmaması için çaba gösterdi. Biz de her seferinde ısrarcı olduk ve festivaldeki yerimizi aldık.

“Söz konusu devrimciler olduğunda “Yerimizi yok” şeklinde açıklama yapan belediyenin, bazı kesimlere 4 stant, bazı kesimlere 2 stant yeri verdiği ve tüm bunlar için de çeşitli rant oyunları çevirdiği bilinmektedir. Bu küçük ve mide bulandırıcı pazarlıkları bir yana; belediye “biz festivalde yer almak istiyoruz” diyen devrimcilere “biz yayınevlerine yer veriyoruz. Siz siyasi örgütsüzünüz” diye açıkça söylemiş ve ayrımcılık yapmıştır.

“Cuma günü başlayan kitap fuarında defalarca belediye ile görüşerek bize neden yer verilmediğini açıklamalarını ve bu sorunu çözmelerini istedik. Soruna çözüm üretmeyen belediye, üstüne üstlük standımızı açtığımız yerlerde zabıta aracılığıyla eşyalarımızı toplamaya çalıştı.

“Biz de belediyenin durumu çözmesi için fiili olarak onları zorlamaya karar verdik. Bu yüzden de bu faşist grubun, Halkın Kurtuluş Partisi’nin yerleşmiş olduğu; belediyenin “devrimciler için ayırdığını” söylediği standı kitaplarımızı yerleştirdik. Bu faşist gruptan gelenlere de çözüm için belediye ile görüşmelerini söyledik.

“Ancak stantta 3 kişinin bulunduğu bir zamanda yaklaşık 20-25 kişilik sopalı bir grupla gelen Halkın Kurtuluş Partisi; arkadaşlarımıza saldırmış ve yaralamışlardır. HKP’nin bu faşist saldırısını protesto eden fuara katılan yayımcılar da stantlarını kapatmışlardır. Elleri yoldaşlarımızın kanıyla standda yerleşen bu faşist grup festivalin şenlik havasını yok etmiştir.

“Aynı gün akşam belediye ve tüm yayınevleri ile birlikte yapılan toplantıda Halkın Kurtuluş Partisi’nin festivalin kurallarını ihlal ettiği için festivalden ayrılmasına karar verildi. Biz de Umut Yayımcılık olarak stand açmaya devam edeceğimiz festivalde Halkın Kurtuluş Partisi’nin yer almasını istemediğimizi belirttik. Ancak toplantının ardından belediye bu konuda görevini yerine getirmedi.

“Bundan sonraki süreçte yaşananların sorumluluğu festivali seçim yatırıma çeviren, ayrımcılık yapan, halkla devrimcilerin buluşmasını engelleyen CHP’li Kartal Belediyesi’ne aittir.

“UMUT YAYIMCILIK-PARTİZAN”

İşgalci vatandaşların açıklamaları işte bunlar... Olayın Belediyeye ilgili olan tarafında da binbir yalan var. Festival öncesinde, Belediye ile fuarda yer almak isteyen kuruluşlar arasında aralıklarla 3 toplantı gerçekleştirilmiştir. Fuarda yer alan diğer sol grupların da tanık olduğu üzere; bu toplantılarda Belediye yetkilileri başvuruda bulunan her kuruluşa kesinlikle yer verileceğini defaten belirtmişlerdir. Sözlerini de tutmuşlardır. O toplantılara bunlar katılmamıştı. Belediyeye aralarında bir sorun çıkmışsa bu nedenden kaynaklanmıştır.

Geçen yıl da biz zamanında başvuruda bulunmamış, toplantılara katılmamıştık. Fuar açılınca olaydan haberimiz olmuş; başvuruda bulunmuş, ancak Belediye yetkilileri artık boş yer kalmadığını, o nedenle bize yer veremeyeceklerini söylemişlerdi. Biz de hatanın kendimizde olduğunu kabullenmiş, ısrarcı olmamıştık.

Kaldı ki, fuarın açıldığı gün yani olaydan bir gün önce, fuarda bunların da bir yeri var idi. Ve geceye, yani kapanış saatine kadar orada standlarını açmışlardı. Bunların derdi, yersizlikten kaynaklanmıyordu.

Belediye yetkilileri Fuar öncesi yapılan son toplantıda; siz dört sol gruba Fuarın bir ucunda yan yana yer verelim, demişti. Bunlar da şunlardı: Halk Cephesi, Kaldıraç, TKP-Yazılama ve bizdik. Bizden sonrasında ise yalnızca O2 Yayınları diye bir yayınevi vardı.

Bu blokla diğer yayınevlerinin arasında da bir boşluk vardı. Bunlara ilk gün verilen yer, diğer yayınevlerinin arasındaydı. Bunlar, oradan çıkararak bizlerin olduğu bloka gelmek derdindeymişler.

Nasıl gelecekler?

Bizim yerimizi işgal ederek. İşte işgallerinin sebebi buydu...

Biz olayı ilk öğrendiğimizde yani yerimizin işgal edildiğini duyduğumuzda, bunların yerel görevlilerinin bir terbiyesizliği, haksızlığı, çirkefligi olarak değerlendirmiş; siyasetlerine mal etmemiştik. Bu nedenle de kolayca işi düzeltiriz, diye düşünmüştük.

Fakat bildirilerini okuyunca yaptıkları haksızlığın ve saldırganlığın-işgalciliğin merkezi bir kararla yapılmış olduğunu kendi anlatımlarından gördük. Demek ki hazretler, bize saldırma kararı almışlar. Bugüne kadar bu çerçevede bize yapılan saldırılarda bu siyaset pek ön planda yer almamıştı. O nedenle biz bunları biraz daha iyi niyetli değerlendirmiştik. Demek ki, hazretler kendilerine rol verilmesini bekliyorlarmış. Yani sıralarını bekliyorlarmış. Bugüne kadar bize yapılan saldırılarda başı çeken, bilinen siyaset artık yıpranıp iyice ipliği pazara çıkınca, efendileri, onu geri plana çekmiş. Bunları yeni “**Mission İmpossible**” (çok zor ve tehlikeli görev, Türkçede bilinen karşılığıyla “**Görevimiz**

Tehlike”) ekibi olarak sahneye sürmüşlerdi. Bunlara biz, bugüne dek genelde **Sevrci Soyтары Sahte Sol** adını vermiştik. Fakat artık geldikleri aşamada bu tanım bile onların içyüzünü-siyasi kimliklerinin içeriğini aktarmakta yetersiz kalır. Bunları tam olarak dile getiren deyim ya da ad “**CIA Solu**”dur.

Adamlar gelip, alenen yerimizi işgal ediyorlar: stand komşularımızın ve yakın esnafın anlattıklarına göre: standımızda bulunan Marks, Engels, Lenin, Kıvılcımlı, Che, Mahir, Deniz, Fidel, Raul, Camilo ve Chavez Yoldaşların süslediği resim ve adları bulunan afişlerimizi yırtıp parçalıyorlar. Bu, bırakalım devrimciliği, insanlıkla da uzaktan yakından ilişkisi bulunmayan saldırganlıklarına, hakaretlerine, herhalde bizim sessiz kalacağımızı düşünmemişlerdir... Böyle bir davranışa bırakalım devrimci değerlere sahip olan devrimcileri, halkımızdan sıradan bir kişi bile kendi değerlerine açıktan bir saldırıda bulunulduğunu kabul ederek sessiz kalmaz. Bu durumu sineye çekmez. Gücünün yettiğince karşı çıkar, tepki gösterir.

Demek istediğimiz, adamlar, misyon yüklenmişler. Onu yerine getirmek için de bize saldırı başlatıyorlar. Yani resmen bela çıkarıyorlar.

Peki CIA, bunlara neden böyle bir görev veriyor?

Şundan: Bunlar, görevleri gereği, sol ortamda psikolojik harekât uyguluyorlar. Kendilerinin ihanetlerini yani savundukları tezlerin tamamının Pentagon'un, CIA'nın ve ABD Dışişleri Bakanlığının tezleri olduğunu gizlemek ve kitleleri kandırmak için üzerlerini sol ambalajla ya da sosla örtüyorlar.

Bunu nasıl yapıyorlar?

Marks'ın, Engels'in, Lenin'in, Mustafa Suphi'lerin, Kıvılcımlı'nın, Che'nin, Denizler'in ve Mahirler'in içini tümüyle boşaltıyorlar. Onların Türkiye'nin Tarihine, devrimlerine, bugününe, sınıf ilişki ve çelişkilerine ilişkin tezlerini (ki o tezleri tümüyle bugün biz savunuyoruz) bütünüyle reddediyorlar. Keşke bununla yetinseler!.. Ama yetinmiyorlar. İçlerini boşalttıktan sonra, önderlerimize ve kahramanlarımıza sahip çıkar görünüyorlar. İşte bu durum gerçekten mide bulandırıcıdır.

Che ne diyor?

“İnsan soyunun başdüşmanı ABD Emperyalistleridir. Bunlara karşı iki, üç, daha fazla Vietnam'lar yaratmalıyız. Ve dünyanın dört bir yanında bunlara karşı savaşmalıyız.”

İşte Che, bu sözünü bizzat siyasi hayatının her döneminde uyguladığı için Bolivya'da CIA'nın yönettiği faşist diktatör Barrientos'un ordusu tarafından 1967

Ekimi'nde pusuya düşürülmüş, yaralı olarak tutsak edilmiştir. Bir gün sonrasındaysa Washington'dan gelen emir doğrultusunda CIA şefleri tarafından infaz emri verilmiş ve tetik yerel bir sefil çavuşa çektirilmiştir. Yani Che, siyasi hayatının tamamında ABD Emperyalistleri ve onların yerli işbirlikçilerine karşı savaşmış; bu uğurda canının vermiştir.

Bugün bize karşı olanlar ne yapıyor?

ABD'nin bölgemize ve ülkemize ilişkin bütün tezlerini hararetle savunuyor. Bu başarılı görev icralarından dolayı da ABD'nin, CIA'nın üst düzey yetkilileri tarafından **“Demokrasi Güçleri, Umut Kaynağı”** ilan ediliyorlar. Buna rağmen, yahu biz ne hallere düşmüşüz, biz ne yapar hale gelmişiz? diye bir durup düşünmüyorlar. “Durmak yok, yola devam” diyorlar. Biz düşükleri durumu kendilerine gösterip; “Yahu yapmayın, bu yaptığımız devrimcilik değil, savunduğunuz tüm tezler CIA'nın “Project Democracy” çerçevesi içinde ortaya koyduğu tezlerden ibarettir. Kendinize gelin. Devrimcilik şudur: Bir özeleştirici yapıp yeniden koptuğunuz hatta dönün.” diye uyarı ve eleştiride bulununca da bizi dikkate alıp kendilerini düzeltmedikleri gibi, tam tersi bir tutumla bize saldırıya geçiyorlar. “Vay faşist, ırkçı, Kemalist, Darbeci, Ergenekoncu, kafatasçı, İP'çi, sapçı” gibisinden ne kadar pejoratif (kötüleyici) kavram varsa hepsini demagojik bir bi-

çimde kullanarak, bizi karalamaya, mahkûm etmeye çalışıyorlar. Üstelik bunu sözle yapmakla da yetinmiyorlar. Bize fiziki saldırılarda bulunuyorlar. Onlarca arkadaşımız, bu saldırılarda yaralandı. Tabîî biz de karşılık verdik. Onlardan da bir sürü genç yaralandı.

Biz devrimci anlayış gereği, sadece teorik eleştiride bulduk onlara. Bu, bizim devrimci görev ve sorumluluğumuzdur. Yoldaşımız olsun olmasın, kendini devrimci olarak adlandıran herkese karşı bu görevimizi yerine getirmek ve gerçek devrimci hattın ne olduğunu onlara göstermek, ortaya koymak durumundayız. Bunu yapmazsak, devrimci görevlerimizden önemli bir bölümünü yapmamış oluruz.

Fakat bu görev, adı üstünde, teorik bir eleştiri olarak yerine getirilir. Biz de sadece bunu yaptık. Fiziki saldırı ise bunun 180 derece karşıtıdır. O, devrimci bir iş değil, karşıdevrimci bir iştir. Bir anlamda faşistlere özgü bir iştir. Yani düşünce yasakçılığıdır. 12 Mart ve 12 Eylül Faşist Diktatörlüklerinin ve bu anlayışta olan Ceza Kanunu hükümlerinin yaptığı bir iştir. Yani bunlar, bizi faşistlikle suçlarken de psikolojideki projeksiyon mekanizmasını kullanıyorlar. Yani kendilerinin yaptığını bize mal ediyorlar.

Biz bir eleştiri yaptık. Dikkate alırsın ya da almazsın. Ne diye saldırganlaşıyorsun? Biz neredeyse 1000 sayfaya yaklaşan eleştiri ve uyarılarda bulduk, size

karşı bugüne kadar. Bir tek satırına, cümlesine olsun cevap verebildiniz mi? Hayır. Veremezsiniz de... Çünkü haklı olan biziz. Devrimci teori ve ona uygun pratik hattı, çözümleri, sadece biz gösteriyoruz, biz savunuyoruz, biz uyguluyoruz. Siz ise tümüyle CIA'nın hattındasınız. İşte korkunuz ve saldırganlığınız buradan kaynaklanıyor. CIA diyor ki, kendi kendine: ulan tüm solu kandırıp kündeledik, sarıp sarmaladık götürüp gidiyoruz. Hepsi kafesteki muhabbet kuşu misali durmadan bizim tezleri tekrarlayıp duruyorlar. Şimdi ise başbelası Kıvılcımlı'nın, "Deli Hikmet'in" devamcılarını ortaya çıkmış, bizim kafeslediğimiz ahmakları uyandırmaya uğraşıyorlar. Bunların tez elden işlerini bitirmemiz lazım. Seslerini soluklarını kesmemiz lazım. Eğer önlem almakta gecikirsek, bizimkiler uyandırabilir. O zaman da Türkiye'ye ilişkin planlarımız havada kalır. Uygulanamaz. Vakit geç olmadan bunların işini bitirmemiz lazım. İşte bu nedenle size saldırı emri verdi patronunuz. Ve bize on parmağınızda on kara ile birlikte fiziki saldırı başlattınız.

Biz, bu saldırılarınızı; devrimci onurumuza, değerlerimize, önderlerimize ve kahramanlarımıza yaraşır bir şekilde karşılayacağız. Bundan kimsenin kuşkusu olmasın.

Fakat bir yandan da tabanınızda bulunan kandırılmış, bilinçsiz halk çocuklarını uyandırmak ve devrim-

ci saflara çekmek için ikna yöntemimizi kullanmaktan da hiç geri durmayacağız. Yani hattınızın CIA hattı olduğunu göstermekle birlikte, devrimci hattın ne olduğunu göstermekten de bıkıp usanmayacağız. Nitekim uyanıp söylediklerimizin doğruluğunu anlayıp Partimize gelen gençler var. Bu artarak sürecektir. Bundan da eminiz.

Bildirinizde diyorsunuz ki:

“(...) 24 Nisan günü Ermeni soykırımını protesto eden aralarında Hrant Dink’in ailesinin de bulunduğu eyleme saldıran bu faşist grup; yaptığı saldırı ile “devrimci” maskesi takan halk düşmanı olduklarını bir kez daha kanıtlamıştır.”

Utanmadan böyle yalanları, durup dinlenmeden, tekrarlayıp duruyorsunuz.

Biz şu kanaatteyiz ki, bu tür sözlerin aşağılık birer yalan olduğunu hepimiz bilmektesiniz. Biz, 45 yıllık siyasi yaşamımızda kendisini devrimci olarak adlandıran hiç kimseye bir saldırıda bulunmadık. Tarihimizde de, bugünümüzde de yok böyle bir şey.

Biz sadece, özellikle 12 Mart, 12 Eylül öncesinde bizleri katletmekle görevlendirilmiş, CIA patentli ve yönetimli Kontrgerilla'nın Türkiye'deki özel örgüt-partisi MHP'li faşist paramiliter güçlerle savaştık. Öldük, öldürdük. Bunların işgali altında olan ve hiçbir

sol grubun buralara girmeye, mücadele etmeye cesaret edemediği bölgelerde savaştık. Bir sürü bölgeden bu faşist grubun işgalini söküp attık. Oraları devrimci alanlar haline getirdik. O günleri yaşayan kıdemli devrimciler bilir bunları.

Ha, bir de biz İşçi Sınıfımızı örgütlerken, tabii onun hak ve çıkarlarını karalılıkla savunurken, karşımıza çıkan patron köpeklerine ve işbirlikçilerine saldırdık, onları cezalandırdık.

Tekrarlarsak, sosyalistlik ve devrimcilik iddiasındaki hiçbir grup ve kişiye karşı bırakalım bir saldırıda bulunmayı, öyle bir şeyi düşünmedik bile. Çünkü gerçek devrimcilikte böyle bir yol, yöntem asla yoktur. Bu, egemen sınıfların temsilcilerinin işidir. Faşistlerin işidir. İşbirlikçi hainlerin işidir. Halkımızın diliyle konuşursak; bu, puşt işidir, kahpe işidir.

Biz en yüce devrimci değerlere sahibiz. Bizim ne bir tek sözümüzde ne de bir tek satırımızda yalan olmaz. Biz yiğidiz, merdiz, dürüstüz, fedakâriz. En yüce ahlâkî değerlere sahibiz. Şövalyeyiz biz bir yönümüzle de...

Sonra biz, kişi kişi sizi düşman görmüyoruz ki... Tam tersine içtenliğiniz ölçüsünde, sizleri potansiyel taraftarımız olarak görüyoruz. Kazanacağımız insanlar olarak görüyoruz.

Ne diye size fiziki saldırıda bulunalım? Böyle bir şeyle ne kazanabiliriz? Elimize ne geçer?

Hiçbir şey.

O yüzden böyle bir saldırı bizim için, ahlâkî ve devrimci değerlere, prensiplere ters düşmekle kalmaz, aynı zamanda ahmakça da olur.

Tabîî içinizde CIA'ca devşirilmiş şefleriniz var. Zaten bize karşı bu saldırıları kışkırtan da onlardır. Ama onlar bir avuç azınlık. Büyük çoğunluğunuz kandırılmış, yaptığının devrimcilik olduğunu sanan, bilinçsiz insanlardır. Biz onları eninde sonunda uyandıracacağız ve devrimci saflara çekeceğiz. İşte böyle uzun açıklamalarda bulunmamızın bir nedeni de budur.

24 Nisan'a gelirse:

Diyor ki hazretler, biz 24 Nisan'da Taksim'de "Ermeni Soykırımı" yalanını savunan, aralarında Hrant Dink'in eşi Rakel Dink'in de bulunduğu gruba saldırmışız.

Bunlarda da CIA Solu bayrağını devraldıkları yandaşları gibi, Goebbels Birimi hayli yüksek. Bilindiği gibi, yalan ve demagojinin en İblisçe kullanımını yapan Alman Nazilerinden ve onların bu aşağılık işle ilgili bakanları Goebbels'ten bu işi, ABD Emperyalistleri ve onların casus örgütleri CIA devraldı. Nazilerin

bu konudaki tüm birikimlerini olduğu gibi kullanmakla yetinmedi. Onu sürekli geliştirdi. İşte şimdi de yukarıdaki hazretler gibi bölgesel uşaklarına öğretip kullandırtıyor.

24 Nisan'a yeniden donersek:

O gun, bu emperyalist yalanı ve emperyalist savaş propagandası urununu savunan kalabalığın buyuk oğunluğu cehaleti nedeniyle kandırılmış zavallı kişilerden oluşuyordu. İşi yonlendiren ok azı ise CIA'ca devşirilmışti. Gorev yapıyordu.

Biz, bilinçsiz, kandırılmış kalabalığı uyarmak ve uyandırmak için 24 Nisan 1915'e ilişkin, olayın gerçeklikte nasılsa oylice gorulmesini ve kavranmasını sağlayacak, tam 9 sayfalık bildiri dağıttık. Bu bildirimiz internet ortamından da okunabilir. İstedik ki, kandırılmış insanlar, onyargılarından, gozbağlarından kurtulsunlar. Olayın aslını ogrensinsinler. Boylege de emperyalistlerin oyuncağı, maşası olmasınlar. AB-D Emperyalistlerinin amacı Yeni Sevr'dir, bildiğimiz gibi. Onlar, Ermeni Meselesi'ni de bu aşağılık amaçları için kullanma derdindedeler. O yuzden bunların parlamenterlerinde art arda bu yalanı savunan kararlar çıkıyor. Sarkozy'den Carter'a, Reagan'a, Bush ve Obama'ya kadar tum emperyalist devlet başkanları habire bu yalanı tekrarlıyor.

24 Nisan'da Taksim'deki o az sayıdaki devşirilmiş AB-D uşağı kişilere ise yapılabilecek bir şey yoktu. Çünkü onların derdi, gerçeği arayıp bulmak değildir. Onlar, aldıkları rolün gereğini yapıyorlardı.

9 sayfalık bildirimizin son satırları şu uyarı ve taleple biter:

“İşte söz konusu emperyalist yalanlar ve sizlerin çoğunluğunu oluşturan insanlar gibi kandırılmışların bu yalanları tekrarlaması böyle sonuçlar yaratıyor. Hocalı Katliamı'nı yapan bu Ermeniler işte bu yalanlar yüzünden bu hale geldi, insanlıktan çıktı. Dolayısıyla yaptığımız, insanlığa da, halkların kardeşliğine de, barışa da hizmet ediyor. Tam tersine hizmet ediyor.

“Yapmayın!.. Yazıktır!.. Ayıptır!.. Yakışmıyor!.. Yapmayın!..”

Demek ki, bir saldırı filan kesinlikle söz konusu değil, yapılan sadece olayın aslını, esasını nakletmekten ve ona dikkat çekmekten ibaret bir uyarıdır. Dilektir. Bir “Soykırım” olmadığını matematiksel bir kesinlikle, olaycıl kanıtlarla ortaya koyduktan sonra; olay işte budur, sizin yaptığınız, olaylara asla uymaz. Böyle yapmayın, gerçeğe saygılı olun. Emperyalist savaş propagandasını savunmak, barışa da, halkların kardeşliğine de hizmet etmez, demişiz.

Bunun neresi saldırı?

Ama yukarıda söylediğimiz gibi, bu hareketi yönetenler de gerçeğin peşinde değil. Bunlar da görev yapmanın derdinde. O nedenle de söylediklerinin yalan olduğunu herkesin bilmesine rağmen ondan geri durmuyorlar.

Gelirler, standımızı işgal ederler. Ondan sonra “HKP adlı faşist grup Partizan standını işgal etti” diye, sitelerinde açıklama yaparlar. Dağıttıkları bildiriye, “biz onların standını işgal ettik” derler, yukarıda görüldüğü gibi. Sitelerindeki açıklamalarında bunun tersini söylerler.

24 Nisan meselesinde de aynı şekilde yalana başvururlar. Yalan, bunların kişiliğinin bir parçası olmuş artık. Bunlar, psikolojide “kişilik dağılması” denen bir durum içindeler. Değerler sistemi çökmüş bunlarda. İnsan böyleleriyle muhatap olunca içi kalkıyor. Biz isteriz ki, bizi düşman belleyen de hiç değilse birazcık mert olsun, dürüst olsun. Ama ne gezer?..

Ermeni Meselesi’ni, bugüne dek ortaya koyduğumuz onlarca kesin kanıtlarla, nasıl olmuşsa öylece, gerçeğin peşinde olan herkesin anlayabileceği şekilde gün ışığına çıkardık. Burada madem konu açıldı, bir belgekanıt daha ortaya koyalım. Konunun açılmış olması, hiç değilse böyle olumlu bir işe yaramış olsun:

Şevket Süreyya Aydemir, 1915 Sarıkamış Faciasında şehit düşen ağabeyinin yerini doldurmak için gönüllü olarak asker olmak ve o cepheye gitmek ister. İsteddiği de olur. 1918 Şubatı'nda cepheye, birliğine ulaşmak üzeredir. Ağır kış şartları, 1915 Kışındaki gibi yine aynen sürmektedir.

1917 Büyük Ekim Devrimi zafere ulaşmış, Lenin'in ve Bolşeviklerin aldığı karar üzerine Rus Ordusu emperyalist savaş ve işgallerine son vermiştir. Hızla doğal sınırlarına çekilmektedir.

İşte bu arada Osmanlı Ordusu da o cephede ileri harekâta geçerek boşaltılan toprakları yeniden ele geçirmek ister. Burada sözü Ş. S. Aydemir'e bırakalım:

“Bütün ölümlerde, hele donma hikâyelerinde ilk çocukluk anılarının, hatırlanabilen en son sahneler ve ölüme en yakın nokta olduğunu çok dinlemiştim. Fakat bu ölümlerden kurtulanlardan, bunun biraz daha ilerisini hatırlayan ve anlatan yoktu. Ondan sonrası, belki daha derin bir rüya, belki bir karanlık, fakat muhakkak ki, ebedi bir uykuydu...

“Askerler beni bu safhada buldular. Sonra yıkık bir han damına girdiğimizi, yere bir yamçının serildiğini, birtakım ellerin elbiselerimi açmaya, çizmelerimi çıkarmaya çalıştıklarını hatırlıyorum. Şişen ayaklarımdan bu çizmelerin bir türlü

çıkarılmadığını ve sonra galiba doktorun emriyle, konçlarının arka dikiş yerlerinden kesilerek alındığını da şöyle böyle biliyorum. Sonra herhalde kanımı hareket ettirmek için vücudumu, ellerimi ayaklarımı karlarla ovmuş olacaktı. Ama ben bunları pek hatırlamıyorum. Derin bir uykuya dalmışım...

“İleri hareket geliştikçe, karşılaştığımız görüntüler, tabiatın kahrını arka plana attı. Savaş bir kan sarhoşluğu halini aldı. Bu sarhoşluk bir an geldi ki, en vahşî haddine vardı.

“Ermeni ordusuna Taşnak komitacıları hâkimdi. Bu komitanın büyük hırsı, sadece bir imha ve intikam savaşından ibaretti. Çılgın hesaplaşmanın bir türlü sonu gelmiyordu. Erzurum yolu üzerindeki Cinis köyü karşısında Evreni köyünde, kadın, erkek, çocuk bütün köylüler öldürülmekle kalmamıştı. Öldürülenlerin vücutları parçalanarak, kollar, bacaklar, kafalar, kasap dükkânlarındaki etler gibi, duvarlara, çivilere, çengellere asılmıştı. Fakat bunları yapanların hırsları bununla da sönmemişti. Köyde ne kadar hayvan ele geçmişse, mandalar, sığırlar, davarlar, kümes hayvanları, hatta köpekler öldürülmüş, parçalanmıştı. Yerlere serilmişti. Cinis’te ise bütün köy halkını ayakta ve köyün ağzında bekliyor gördük. Fakat bunlar, bir ölü kafilesiydi. Köyden

çıkarılan, köye gireceğimiz yol üstünde süngülenirken birbirlerine sokulan ve yapışan kadın, erkek, çocuk bu insanlar, dayanılmaz bir soğuk altında kaskatı donmuşlar ve öylece kalmışlardı.

“Bunlara meydan bırakmamak, Erzurum’da bir an önce ulaşmak için yapılan gayretlerse, tabiatın engelleyişi karşısında, daima geç kalıyordu. Bu dayatışı ezmek ve bilinen yollar dışından dağları aşarak, ilerilere daha önce ulaşmak isteyen bir kumandanın (Halit Bey-Paşa) yaptığı atak, Cinis civarına vardığı zaman, Halit Beyin emrindeki hemen bütün birlik, dağlarda erimiş, mahvolmuştu.

“Erzurum’da kan çılgınlığı son haddini bulmuştu. Şehrin galiba yarı nüfusu öldürülmüştü. Yalnız Gürcükkapı istasyonunda üç bin kadar ölü, bir odun veya kereste deposunda olduğu gibi, intizamla, adeta zevkle, dizi dizi, yığın yığın sıralanmış istiflenmişti. Bunlar, Erzurum şehrinin kadın, erkek, çocuk Türk halkındandı. Sıraların, istiflerin bozulmaması, yıkılmaması için; boylarına, cüsselerine göre dizilen ölü sıralarının aralarına, yerine göre ayrı ayrı boylarda çocuk yahut yaşlı ölü vücutları sıkıştırılmıştı. Bütün bunları yapanlar, belliydi ki, yaptıklarından zevk alıyorlardı. Bu zevki mümkün olduğu kadar uzatmak, daha fazla tatmak istiyorlardı. Sonunda bu yığın-

ları belki gazlayıp, benzinleyip ateşe vereceklerdi. Bu yanan insanların, buram buram göklere yükselecek dumanları karşısında belki de sarhoş olup tepineceklerdi...

“Birinci Dünya Harbi içindeki karşılıklı Türk-Ermeni boğuşması ve hesaplaşması, öyle sanıyorum ki, insanlık tarihinin unutulması daha iyi olacak bir sayfasıdır. Bunun ilk veya asıl sorumlusu hangi taraftı? Kimlerdi? Gene sanıyorum ki, bu suallerin cevaplarını araştırmamak ve hikâyeyi ebediyen unutmak daha doğrudur.

“Fakat şu da var ki, Osmanlı İmparatorluğu’nda bütün Hıristiyan azınlıklar gibi, Ermeniler de rahat bir hayat yaşıyorlardı. Ticareti, sanatı ellerinde tutuyor, asker vermiyorlardı. Memleketin zengin ve bu bakımdan imtiyazlı bir tabakasını teşkil ediyorlardı.

“Bütün kasaba ve şehirlerde Rum mahalleleri gibi, Ermeni mahalleleri de, o kasaba ve şehrin en mamur kısımları idiler. Bağların, bahçelerin en güzelleri onlarındı. İç ticaret gibi, dış ticaret de onların ellerindeydi. En güzel mektepler de onlarındı. Memleketin hiçbir vilayetinde ise çoğunluk teşkil etmiyorlardı.

“Yarı- aydın Ermeni liderleri ve ihtilâlcı Ermeni partileri işte bu şartlar içinde Ermenileri

istiklale teşvik ettiler. Duygulu olmaktan ziyade, hayalci, heyecanlı Ermeni gençliği bu daveti pek çabuk kabul etti.

“Tarihte kısa süreli bir Ermeni devleti izlenilmektedir. Ama daha ziyade Asurîler, İranlılar, Romalılar arasında bocalayan, şu veya bu devlete haraç veren birtakım beyliklerin hikâyeleri, yarıydın bir kısım Ermenilerin elinde bir ihtilal edebiyatına daima konu olabilmıştır. Birinci Dünya Harbi ile beraber Anadolu’nun öyle yerlerinde Ermeni isyanları olmuştu ki, etrafları Türk halkıyla çevrilen, hiçbir yabancı memleketle bitişiği olmayan bu iç bölgelerde, orduya isyan edebilmek için bir cemaatin, düşünce ve mantıktan ne derece uzaklaşması lazım geldiğine insan hakikatten şaşardı.

“Erzurum’dan sonra, kana, ölüye yahut çürüyen, yanan insan eti kokusuna karşı, hepimize bir iç tıkanıklığı gelmişti. Fakat ne çare ki, nice uzun yolları hep bu kokular içinde aşmak gerekiyordu.” (Şevket Süreyya Aydemir, Suyu Arayan Adam, Remzi Kitapevi, 1987, s. 120-122)

Tabî Şevket Süreyya’nın bu anlattıkları ve bizim daha önce anlattığımız, hatta birçoğu o dönemin Ermeni önderlerin uluslararası toplantılardaki kendi anlatımları olan şeyler, sadece gerçeklere önem veren ve

onları arayıp bulmaya çalışan, tarafsız, dürüst, hakkaniyetli, vicdan ve mantık sahibi insanlar için bir önem taşır.

24 Nisan Taksim'deki devşirilmişler ve Partizan gibi Sevrci CIA Solunun devşirilmiş önderleri için hiçbir önem taşımaz. Onlar, gerçeğin peşinde olmadıkları gibi, gerçeklerden de nefret ederler. Onların derdi, emperyalist savaş propagandasını savunarak, efendilerinin verdiği görevi yerine getirmektir. Dedik ya onlar, halkların kardeşliğinden yana değildir. Onlar, efendileri olan AB-D Emperyalistleriyle birlikte Kürt, Türk ve Ermeni Halklarının birbirlerini boğazlamasından yanadır. Bunun peşinde koşmaktadırlar. Böylece Türkiye Yeni Sevr'e götürülebilecektir, onlara göre.

Bizse yeryüzündeki tüm halkları olduğu gibi, Ermeni Halkını da kardeş sayarız. Dost sayarız. Ve de tüm halkları eşit sayarız. İçtenlikle severiz. Pratikte de kardeşleşmelerini isteriz, savunuruz.

Bizim düşmanlığımız, emperyalistlerin aşağılık, iğrenç, kanlı oyunlarına, halkları birbirine düşürme, kırdırma planlarıdır. Emperyalistlerin el attığı hiçbir sorun halkların yararına çözülmez. Onlar yeryüzündeki tüm halkların düşmanıdır. Bu nedenle de onlar, her sorunu kendi Emperyalist çıkarlarına uygun olacak biçimde çözmek isterler. Bunun için de halkları birbirine düşürüp boğazlatırlar. Tarih bu aşağılık işlerinin yüz-

lancesinin tanığıdır. Onlar nereye gitmişse ölüm, kan ve gözyaşı da beraberlerinde gitmiştir.

Biz her olayda, olay gerçekte nasıl olmuşsa öylece, onu görmek, kavramak için çabalarız. Çünkü bizim için en önemli şey olaylardır. Biz işte 1915 Ermeni Meselesi denen olaya da aynı anlayışla bakmışızdır. Yani her türlü önyargı ve yanlı tutumdan uzak olarak bakmışızdır. Sadece gerçeği görmek, bulmak ve ortaya koymak için bakmışızdır. Zaten Bilimsel Sosyalizm de olayların bilimidir.

Bu konudaki görüşlerimiz çok ayrıntılı olarak defaten ortaya koyduğumuz için burada bir kez daha tekrarlamayacağız. İlgi duyan arkadaşlar internet ortamında da bunlara ulaşım okuyabilirler.

Yeniden Kartal'da yaşanan olaya dönersek:

Biz hep söylediğimiz gibi, bu tür olayların olmasını asla istemeyiz. O yaralanan genç için de –içtenlikle belirtiyoruz ki- onların vicdan, ahlâk ve his yoksunu şeflerinden daha fazla üzülüyoruz. Bugüne kadar bu tür kavgalarda yaralanan her iki taraftan gençler için de aynı üzüntüyü yaşadık. Biz halk çocuklarının böyle birbirine kırdırılmasını asla devrimcilik de, insanlık da saymayız. Bunlar sadece AB-D Emperyalistlerinin çıkarlarına hizmet eder. O yüzden böyle saldırılar peşinde koşanlar, açıkça puşluk, kahpelik peşindedirler.

Böylelerine de içinizde zerre insanlık, namus, ahlâk kalmışsa yapmayın, diyoruz. Başka ne diyebiliriz?..

Bilindiği gibi, Festival kapsamındaki Kitap Fuarı 5 Temmuz gecesi sona erdi.

Partizan adlı grubun standımızı işgaliyle başlayan olaysa 16 Haziran'da olmuştu. Yoldaşlarımızın önemli bir bölümü de o günlerde Borusan Direnişçisi kardeşlerimizle yan yana omuz omuza mücadele etmekteydi. Sonraki günlerde, Direniş'i zaferle sonlandırdık. Direnişçi işçilerin talep ve beklentilerinin üzerinde bir kazanımla işi sonuçlandırdık. Borusan patronu yola, hizaya geldi. İşçilerin de insan ve dolayısıyla da hakları olduğunu kabule mecbur kaldı. Taleplerimizin tamamını kabul etti. Tabii Direniş'in gücü sayesinde... Direniş sürecinde ve sonrasında Borusan Direnişçi İşçileri, İşçi Sınıfına yaraşır bir kadirşinaslık örneği göstererek, Partimizle dayanışmaya girdiler. Bizi tanıyıp öğrendiler, kavradılar, benimsediler. Ve kendiliklerinden, Festival süresince Fuarda standımızda yoldaşlarımızla birlikte görev yaptılar, nöbet tuttular. Tabii bu birliktelik aramızdaki anlayış ve yakınlaşmayı daha da pekiştirdi. Yani "Partizan"ın yaratmış olduğu olumsuzluk, böylesi bir olumlu gelişmeye vesile oldu. Hayat, böyle iç içeliklerle, zıtlıklarla doludur. Ve hayatın kendisi muhakkak ki devrimcidir. Sonunda mutlaka devrimciler kazanacak, devrime varılacaktır.

Bu tür tatsız olayların yarattığı bir diğer olumlu gelişme de şudur:

Bu Sevrci grupların kandırmış olduğu gençler, bu olaylar nedeniyle bizim sitemizi de yayınlarımızı da izlemekte, öğrenmektedir. Tabii bu arada Marks'ın, Engels'in, Lenin'in, Mustafa Suphi'lerin, Kıvılcımlı'nın, Denizler'in, Mahirler'in ve Che'nin de gerçek görüşlerini ilk defa olarak görmekte, öğrenmektedir. Ve şaşırırlar... Çünkü bunlar, meşreplerine uygun biçimde yaptıkları madrabazlıklarla önderlerimizin ve kahramanlarımızın içlerini boşaltarak, onları olduklarının tam tersi biçimde gençlere tanıtmışlardı. Bu süreçte önderlerin ve kahramanların ana düşünceleriyle yüz yüze gelen gençler sarsılmakta, bu grupların şeflerinin kendilerini nasıl aşağılık bir biçimde kandırdığını görmektedir. Tabii bizim de önderlerimiz ve kahramanlarımızla tam bir uyum içinde olduğumuzu ve onların gerçek meşru mirasçısı ve devamcısı olduğumuzu da görmekte, anlamaktadır. Bu gençlerden bir kısmı Sevrci hareketlerden kopmakta, yeni bir arayış içine girmektedir. Bunların bir bölümü de bize gelmektedir. Yani Sevrcilerin yarattığı olumsuzluk, böylesi bir olumluluğa da yol açmaktadır. Dedik ya, hayatın akışı devrimcidir, diye... **08 Temmuz 2012**

Halkın Kurtuluş Partisi
Genel Merkezi

Bu olaya ilişkin Kartal Belediye Başkanı **Op. Dr. Altınok Öz** de kendi internet sitesinde (olayın kendisini ilgilendiren yönüne dair) bir açıklama yapmıştır. Onu da aynen aşağıya alıyoruz. Böylece de sözlerimizi noktalamış oluyoruz:

“Kartal Kamuoyuna

“16 Haziran Cumartesi günü Kartal festival alanında dağıtılan bir bildiride Kartal Belediyesi’ne ve Cumhuriyet Halk Partisi’ne gerçeklerden uzak ve çirkin suçlamalarda bulunulmuştur.

“Söz konusu bildiride Belediyenin ayrımcılık yaptığı ve faşizanca bir tutum içinde bulunduğu gibi asılsız iddialarda bulunulmuş daha sonra alana gelen Belediye Başkanımız alkışlarla protesto edilmiştir. Devamında Kartal dışından gelenlerin çoğunlukta olduğu bu grup yürüyüşe geçerek sloganlar atmıştır.

“Atılan sloganların içinde “Kahrolsun Kemalist Diktatörlük” oldukça ilgi çekicidir. AB temsilcilerinin Devlet dairelerinden Atatürk resimlerinin kaldırılmasını isteği, ABD’nin Ortadoğu planlarında ulus devletten ılımlı İslam Devletine geçmemizi telkin ettiği bir dönemde siyasal İslamcıların dilinden düşürmediği “Kemalist Devlet yıkılacak elbet” sloganının sözde devrimci gruplar tarafından atılıyor olması devletimize ve O’nu kuran partimiz CHP’ye karşı kimlerin işbirliği içinde olduğunun açıkça kanıtıdır.

“Uluslararası emperyalizmin 20. YY’ın başında yeryüzü kaynaklarını yağmalamak ve sömürmek için ölkemizi işgal ettiği dönemde bütün mazlum halklar adına direnen ve emperyalistlerin yağma planlarını bozan Kuvvayı Milliye’nin devamı olan CHP, Anadolu aydınlanma devrimini gerçekleştirmiş öлке insanını kulluktan yurttaşlığa – ümmetten ulusa taşımış, hurafenin yerine bilimi mecellenin yerine çağdaş hukuku, medresenin yerine bilimsel eğitimi, şeriat devleti yerine Laikliği ve sömürge olmanın yerine tam bağımsızlığı gerçekleştirmiştir.

“Ölkemizde gerçekleşen Kemalist Devrimin etkileri 20. YY’ın 2. yarısına kadar devam eden emperyalizme karşı bağımsızlık savaşlarının ateşleyicisi ve mazlum halkların direnme gücü olmuştur.

Dünya'nın her tarafında antiemperyalist ve tam bağımsızlık mücadelesi veren bütün mazlum uluslar Kemalizm'in ışığıyla aydınlanırken kendilerini devrimci olarak tanıtanların emperyalistlerin ve gericilerin söylemleriyle CHP'ye ve Belediyemize saldırmaları bu grupların kimlerle "işbirlikçi" olduğunun açık göstergesidir.

"Büyük devrimci önder Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün "Benim iki büyük eserim var: Biri Cumhuriyet, Diğeri Cumhuriyet Halk Partisi'dir" diyerek bizlere emanet ettiği Cumhuriyetimizi ve partimizi yıkmaya ne emperyalistlerin ne de onların yerli işbirlikçilerinin gücü yetmeyecektir."

